

JUNI 2018

HET MAGAZINE VOOR [OUD]LEDEN VAN HET REGIMENT EN 42 BATALJON LIMBURGSE JAGERS | OPGERICHT 23.11.1813

DE LIMBURGSE JAGER

Quick Lion

Kunstwerk provincie

Seedorf langste missie

COLUMNS

- 03** Voorwoord regimentscommandant
- 46** Nawoord voorzitter Stichting RLJ

TRAINING

- 12** Omscholing C "Eagla" Cie
- 18** SUIT, virtuele operaties

OP OEFENING

- 04** Ultimate Dragon 2018
- 06** Quick Lion II
- 09** Erewachten
- 20** Hammelburg 2018

OP MISSIE

- 14** Resolute Support Mission
- 32** Op patrouille in Mali

NVHR

- 22** Kunstwerk en koninklijke onderscheiding
- 27** Herbegravenis
- 30** Landmachtdagen
- 43** Reünie 42 BLJ AMX 1963-1978
- 44** Privacyverklaring
- 45** Personalia

VETERANEN

- 34** Sportdag

TOEN EN NU

- 36** Herinneringen aan hun missie
- 39** De eerste en langste missie van 42 BLJ

47 BESTUUR EN AFDELINGEN

COLOFON

Artikelen en foto's: zie artikelen
Redactie: N.C.S. Vroom en Amarens de Vries
Opmaak: Ben Janssen (drukkerij Paesen)
Druk: www.drukkerijpaesen.be
Voorzijde: Basic Hunter
Binnenzijde: 42 BLJ in Mali
Achterzijde: SUIT, virtuele operaties

“VAN EEN RUSTIG PROGRAMMA IN 2018 IS VOORAL GEEN SPRAKE.”

Tekst | Luitenant-kolonel R.A. (Ralf) Goossens,
Commandant Regiment Limburgse Jagers en 42 Painfbat LJ

Na het overvolle programma van 2017, waarin we hebben omgeschoold, ingezet waren in Litouwen en opgewerkt voor de European Battle Group (EUBG), leek 2018 een rustiger jaar te worden. Een jaar waarin we stand-by zouden staan voor de EUBG en we tijd zouden krijgen om het gemotoriseerd optreden verder te ontwikkelen en te verdiepen. We zijn inmiddels een aantal maanden onderweg in 2018 en van een rustig programma is vooral geen sprake. Halverwege januari is de Alfa Compagnie met een deel van de bataljonsstaf teruggekeerd uit Litouwen. Voor de rest van het bataljon startte het jaar met optreden in verstedelijkt gebied (OVG) in de Marnewaard.

Na deze opwarmer zijn we begin maart met de Bravo en Charlie Compagnie vertrokken naar Hammelburg voor de Ort- und Walkampf durchgang in en rond Bonmland. Door het uitdagende terrein en scenario wederom een uitstekende afsluiting van OVG trainingscyclus. De Charlie Compagnie is daarna vanuit Hammelburg rechtstreeks doorgegaan naar Bergen om daar aan te sluiten bij de Alfa en Delta Compagnie voor de schietserie. Daarna zou een rustigere periode aanbreken waarin de compa-

nieën tijd zouden hebben voor onderhoud, tellingen, militaire basisvaardigheden en niveau 1/2 training.

Steunverleningen zoals erewachten, VOSS-testen en Host Nation Support hebben ook nu weer voor het nodige puzzelwerk binnen de bataljons- en compagniesstaven gezorgd. Hoewel dit natuurlijk niet optimaal is, wil ik als commandant nog een keer benadrukken dat ik erg tevreden ben met de manier waarop we telkens weer invulling weten te geven aan deze grote diversiteit in opdrachten. De keerzijde hiervan is echter dat het vaak ten koste gaat van de individuele en groepstraining. Hoewel de oefening Basic Hunter en de deelname aan de Bartelsbeker hebben laten zien dat we er als bataljon op dit vlak zeker niet slecht voorstaan, blijft hiervoor aandacht noodzakelijk.

Tegelijkertijd mogen we bijzonder trots zijn op het winnen van de Zilveren Laars en de prijs voor de beste Colt Schutter tijdens de Bartelsbeker, de internationale Spike-wedstrijd in Israël (samen met 17 GFPI) en het overall klassement van de Rhino Challenge. Wat ik ook niet onvermeld wil laten is de onthulling van het ornament op ons monument in

december afgelopen jaar. Het kunstwerk werd ons aangeboden door de provincie Limburg en is een bevestiging van de warme band tussen de provincie Limburg en de Limburgse Jagers. Of zoals onze gouverneur Bovens het zo mooi verwoordt: "ze kunnen de Limburgse Jagers wel uit Limburg weghalen, maar Limburg niet uit de Jagers halen". Dat we ook zeker niet weg zijn uit Limburg hebben we de afgelopen maanden lanen zien tijdens een groot aantal regimentsactiviteiten, waarbij de beëdiging midden in het centrum van Valkenburg het hoogtepunt vormde.

Tot slot is de Delta Compagnie afgelopen week vertrokken naar Afghanistan voor de Resolute Support Mission. De staf krijgt daar de leiding over een multinationale force protection compagnie die de beveiliging van de trainingsmissie in Noord-Afghanistan verzorgt. Begin juli sluit het force protection peloton aan bij de compagniesstaf. Ik wil daarom graag afsluiten met de Zwarte Panters een succesvolle missie en een veilige terugkeer toe te wensen.

Voor elkaar, altijd!

ULTIMATE DRAGON 2018

Tekst | Roy Tutert

'A BATTERY OF FIELD ARTILLERY IS WORTH A THOUSAND MUSKETS', ZO BETOOGDE GENERAAL WILLIAM TECUMSEH SHERMAN EENS. OM DEZE UITSPRAAK ZIJN WAARDE TE LATEN BEHOUDEN IS HET BELANGRIJK OM DE VUURSTEUNKETEN TE OEFENEN, ZOWEL VOOR- ALS ACHTERZIJDE VAN DE KOGELBAAN. VANDAAR DAT EEN DEEL VAN HET VUURSTEUNSYSTEEM, INCLUSIEF EEN AFVAARDIGING VAN DE JOINT FIRES COMMUNE VAN 42 BLJ, IN APRIL 2018 AFREISDE NAAR ZWEDEN VOOR DE OEFENING ULTIMATE DRAGON.

Toneel van Ultimate Dragon was het Zweedse Alvdalen, gelegen op zo'n 300 kilometer noordwest van Stockholm. In Alvdalen bevindt zich het Alvdalens skjutfalt, Zwedens' op een na grootste oefen- en schietterrein met het nabijgelegen Trangslatslager. Het 'skjutfalt' is zo'n 54.000 hectare groot en kenmerkt zich door naaldbos en moerasachtige gebieden. Bovendien is het geaccidenteerde terrein met een hoogteverschil van ongeveer 400 meter, waardoor artilleriewaarneming in bergachtig terrein, voor intimi het zogenaamde 'slope-schieten', tot de mogelijkheden behoort. Verrassend was het feit dat het gebied nog met een dikke laag sneeuw bedekt was bij aankomst. Initiële doel-

stelling van de oefening was het verschietsen van Excalibur gps-geleide granaten met de Pantserhouwitser (PZH).

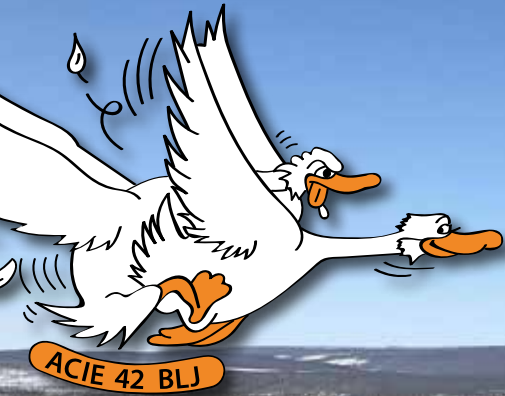
“Er werden 2000 granaten naar Zweden verscheept.”

Helaas kon dat geen doorgang vinden. De reguliere life fire exercise kon daarentegen volop worden uitgevoerd. Hiervoor waren 2000 granaten naar Zweden verscheept. De A-batterij van het Vustco was aanwezig als vurende eenheid en de

11e, 13e en 43ste brigade namen met een groot aantal waarnemersgroepen deel aan de oefening. Naast grondgebonden vuursteun was er ook beschikking over close air support ten behoeve van JTACs. Deze luchtsteun werd geleverd door het bedrijf Skyline Aviation, dat met een Learjet, waarmee een B1b-bommenwerper werd gesimuleerd, vanaf een nabijgelegen vliegveld vluchten uitvoerde. De aanwezigheid van zowel grondgebonden vuursteun als close air support gaf mogelijkheden voor de aanwezige Fire Support Teams om de integratie van beide middelen te beoefenen.

De forward observers van BLJ hebben tijdens Ultimate Dragon dan ook de nodige vuren afgegeven. Het oefenterrein bleek goede mogelijkheden te bieden en viel überhaupt in de smaak als afwisseling op het inmiddels ruimschoots bekende Munster Süd. Naast de gewone schokbuizen, konden in Alvdalen ook granaten worden verschoten met vertraging- en nabijheidsontstekers, waarmee de effecten hiervan in een gebied met semi-arctische omstandigheden zichtbaar werden.

“De Ganzen vlogen nog in Zweden.”

Voor de aanwezige JTACs waren er scenario's voor het beoefenen van de inzet van close air support. In deze scenario's was het mogelijk om grondgebonden vuursteun

“Deconflictie en weapon-to-target matching.”

en close air support te integreren. Daarmee kon ook op niveau III, als Fire Support Team, worden geoefend en passeerden zaken als deconflictie en 'weapon-to-target matching' de revue. In Alvdalen kon deze integratie ook live gebeuren, waarbij Suppression of Enemy Air Defense werd beoefend: met artillerie een luchtafweersysteem onderdrukken en vervolgens dat systeem of een ander doel uitschakelen met air assets.

Ultimate Dragon 2018 was een goede oefenmogelijkheid voor de joint fires community. Het Alvdalens skjutfalt biedt goede mogelijkheden, zowel voor grondgebonden vuursteun als luchtsteun. Hopelijk komt er een vervolg!

★ ROY TUTERT, FORWARD OBSERVER

Ik ben Tweede Luitenant Roy Tutert en ben sinds 26 maart 2018 werkzaam bij 42 BLJ als Forward Observer bij de Alfa compagnie. Direct na mijn middelbare school ben ik begonnen op de KMA. Hier heb ik krijgswetenschappen gestudeerd en de langmodel opleiding afgerond. Vervolgens ben ik naar 't Harde gegaan voor mijn Wapentechnische vorming. Ik geniet van mijn functie en kijk uit naar de komende jaren.

WE SPREKEN LETTERLIJK EN FIGUURLIJK EEN ANDERE TAAL

Tekst en foto's | Amber Benig

IN HET KADER VAN DE EUROPEAN BATTLE GROUP (GE, NL, B, LUX, AU), WAAR ZOWEL 42 BLJ ALS ONS ZUSTER REGIMENT/BATALJON LES CHASSEUR ARDENNAIS (ARDENSE JAGERS) UIT MARCHE EN FAMENNE DIT JAAR IN SAMENWERKEN, VOND IN DE WEEK 10-15 JUNI EEN OEFENING ONDER LEIDING VAN DE C-CHA PLAATS IN DE BELGISCHE ARDENNEN. DE B-BULLDOG-CIE MET ENIGE ONDERSTEUNENDE EENHEDEN (HRST EN GNK) NAM HIERAAN DEEL. EEN UITDAGING, WAAR HET GAAT HOE PROCEDURES IN TAL VAN ZAKEN OP ELKAAR AANSLUITEN. MAAR ZEKER ONDANKS EEN TAALBARRIÈRE TOCH SAMENWERKING MOGELIJK IS. IMMERS DE ARDENSE JAGERS IS EEN ZGN FRANSTALIGE EENHEID.

Hoewel we nu allemaal ons kunnen verplaatsen met onze wielvoertuigen en we zo naar de Ardennen zouden kunnen rijden is het uit oogpunt van besparing de reis naar Marche en Famenne per trein gebeurd. Beladen op de ramp in Best is op zich al een oefening voor de chauffeurs en een mooi gezicht om het hele voertuig bestand op de trein te zien staan. Aangekomen bij onze Belgische kameraden, kan de oefening beginnen.

AMEL, GELEGEN IN DE BELGISCHE EIFEL

Soldaten staan aan de voorzijde van de

brug in de neutrale provincie 'Eiba'. In een referendum is besloten dat deze provincie naar het zuidelijke land, 'Nucia', gaat in plaats van naar het noordelijke land, 'Recuria'. De uitkomst van dit referendum leidde tot onrust en ontevredenheid onder de Recurianen. Tussen hen en de Nucianen ontstonden vervolgens rellen en in de regio heerst inmiddels hongersnood. De Nederlandse militairen houden nu alle inkomende voertuigen aan en zorgen er als deel van de European Battle Group (EUBG) - een snel inzetbare multinationale eenheid - voor dat de juiste personen het gebied betreden, maar ook dat de foute personen

buiten blijven. Ze voeren gesprekken met de inzittenden van de voertuigen, noteren hun uiterlijke kenmerken en labelen hun gedrag.

Als neutrale partij onderhandelen zij met de legers van beide landen, Messiria (noord) en Akina (zuid). De criminele groeperingen Arab Militia, noord, en Nucian Freedom Army, zuid, worden hardhandiger aangepakt. Het uiteindelijke doel van de missie is dat de lokale autoriteiten zelf tot een oplossing

“Beladen op de ramp is op zich al een oefening.”

king komen. De ietwat verbaasde inwoners van het Belgische Amel aanschouwen de situatie en het handelen van de militairen in het fictieve land.

De mannen van de Bravo Compagnie (BCie) bevinden zich deze week in de Ardennen. Hier trainen zij samen met de Ardense Jagers én het Nederlandse CIMIC

“Samenwerking tussen jagers en civilisten.”

als deel van de EUBG. De militairen die deelnemen aan de oefening krijgen op alle verschillende niveaus te maken met incidenten, zodat de evaluatoren hun kennis en inzetbaarheid kunnen beoordelen.

“We hebben een gemeenschappelijk doel en werken er met de beste wil van de wereld aan om dit te behalen”, vertelt Compagniescommandant (CC) Pascal. De samenwerking verloopt tot op heden ‘redelijk’. “Iedereen doet enorm zijn best, maar de Ardense Jagers en wij spreken zowel letterlijk als figuurlijk een andere taal. Waar wij in het Nederlands communiceren, doen zij dat voornamelijk in het Frans. Daarnaast geven we beiden een andere invulling aan dezelfde opdracht. Wanneer er bijvoorbeeld iets ‘bewaakt’ moet worden, betekent dat voor beide eenheden iets anders en hanteren we een andere aanpak.”

De CC legt uit dat de samenwerking ‘veel tijd en inlevingsvermogen’ van beide kanten vraagt. “Sommige zaken lopen nu nog langs teveel lagen binnen de organisatie, dat kost veel tijd. We werken eraan een deel van deze lagen af te schaven.” Wel merkt hij al veel verschil in de samenwerking ten opzichte van de eerste dag. “Iedereen volgt de aanwijzingen goed op en we boeken elke dag vooruitgang.”

“Iedereen volgt de aanwijzingen goed op.”

Dat de samenwerking hier en daar nog wat stroef verloopt, beaamt Eerste Luitenant Joep. “De samenwerking op ons niveau blijft redelijk gescheiden; zij hebben een eigen opdracht en wij ook.” Wanneer het moment aanbreekt dat beide landen tóch moeten samenwerken, blijkt de taalbarrière >>

“Imposant door de Ardennen.”

soms lastig. “Met de Vlamingen kunnen we goed communiceren, maar met de Walen is dit lastiger. Zij spreken amper Nederlands en maar een beetje Engels, en wij slechts camping-Frans. Maar, met handen- en voetenwerk komen we er.”

Kapitein Monique van het CIMIC kan zich dat wel voorstellen. “Ik spreek zelf Frans, maar heb soms ook moeite de mannen te begrijpen, bijvoorbeeld door de ruis op de radio. Ik kan me dus goed voorstellen dat die taalbarrière voor anderen best een dingetje is.” Ondanks dat stelt de kapitein tot nu toe goed samen te kunnen werken met onze zuiderburen.

De mannen van BCie bevestigen dit door een compromis te hebben gesloten met beide partijen in 'Eiba' en werpen zich ondertussen elders samen met de Belgen op het volgende scenario; een helikoptercrash in het fictieve land. De wil om er samen iets van te maken is in ieder geval overal aanwezig.

EREWACHTEN 20 EN 21 MAART 2018

Tekst | Kap R.J.A. van Iersel, C C 'Eagle' cie - Foto's | Amarens de Vries

TIJDENS DE OEFENING MODULE H WERD IK DOOR MIJN SMO GEÏNFORMEERD, DAT WE WAREN AANGEWEEZEN VOOR HET LEVEREN VAN EEN EREWACHT TER ERE VAN HET OFFICIËLE STAATSBEZOEK VAN DE KONING VAN JORDANIË, ABDOELLAH II EN EEN OFFICIEEL BEZOEK VAN DE PRESIDENT VAN FRANKRIJK, MACRON. WEDEROM EEN EERVOLLE TAAK VOOR EEN VAN DE COMPAGNIEËN VAN 42 BLJ EN DAARMEE REPRESENTATIE VAN HET REGIMENT VOOR DE OGEN VAN DE NEDERLANDSE SAMENLEVING. IMMERS OVER DEZE STAATSBEZOEKEN WORDEN ZOWEL OP TELEVISIE ALS IN DE KRANTEN VERSLAG GEDAAN.

DE EREWACHT ZOU BESTAAN UIT DRIE DETACHEMENTEN VAN PELOTONGROOTTE, EEN PELOTON (EHD 5) VAN DE CCIE, TWEE PELOTONS WERDEN GELEVERD DOOR HET 12 INFBAT REGIMENT VAN HEUTSZ EN DE VAANDELWACHT VAN ONS REGIMENT. DAARNAAST WERD HET GEHEEL BEGELEIDT DOOR HET MUZIEKKORPS VAN DIENST, DITMAAL DE KONINKLIJKE MILITAIRE KAPEL JWF.

VOORBEREIDING

Alvorens een erewacht voorwaarts kan gaan moet het een en ander zijn geregeld. Allereerst dienen alle hoofdrolspelers zich twee weken van tevoren te melden bij het bureau Ceremonieel in Den Haag. Daar krijgt de commandant erewacht, detachementscommandanten, commandant vaandelwacht en commandant muziekkapel te horen hoe de ceremonie dient te

gaan verlopen. Naast deze hoofdrolspelers moeten ook alle reservecommandanten aanwezig zijn. De presentatie gaat tot in de allerkleinste details en wordt vergezeld met vooral veel foto's hoe het niet moet.

Daarnaast dient eenieder gekleed te worden in het juiste ceremoniële tenue behorende bij het betreffende regiment. Dit gebeurt een week van tevoren in Soester-

berg bij het KPU kleedpunt. Zodra de kleren zijn gepast worden deze gelabeld en apart gehangen om uiteindelijk op de dag van de ceremonie afgeleverd te worden op de Frederikkazerne te Den Haag, waar de erewacht zich verzameld.

“De allerkleinste details zijn belangrijk.”

En er moet natuurlijk nog worden geoefend. Gezien de erewacht was samengesteld uit twee regimenten hebben we ervoor gekozen om een dag voorafgaand aan de ceremonie, te oefenen op de Oranjekazerne in Schaarsbergen. Hierbij hebben we de gehele ceremonie, aan de hand van het vijf pagina dikke draaiboek, twee keer beoefend, inclusief de reservecommandanten.

UITVOERING

Op 20 maart stonden we om 07:00u gereed op de RvS om te vertrekken naar Den Haag. Aangekomen op de Frederikkazerne, is >>

*“Van chaos naar
ceremonieel.”*

het omkleden in ceremonieel tenue, een laatste tenue inspectie en aansluitend onder KMar begeleiding door de binnenstad van Den Haag richting de Koninklijke Stallen bij Paleis Noordeinde.

Aangekomen bij de Koninklijke stallen start de ceremonie met het intreden van het vaandel. Met het vaandel ingetreden is de erewacht gereed om te verplaatsen naar Paleis Noordeinde onder begeleiding van het muziekkorps. Na een verplaatsing van een kleine kilometer komt de erewacht aan op de binnenplaats van Paleis Noordeinde en wordt het geheel tot op de millimeter naar rechts gericht.

En dan begint het grote wachten... Voordat de Koning met zijn gast, Koning Abdullah, naar buiten komt, wordt eerst rapport ingenomen door de Adjudant Generaal van de Koning. De commandant erewacht meldt de erewacht aan hem en de Adjudant vertelt hoe lang het ongeveer nog gaat duren alvorens de Koning en zijn gast naar buiten komen. Zodra de delegaties van beide Koningshuizen naar buiten komen, volgden ook de Koning en Koning Abdullah met

hun gades koningin Maxima en Koningin Rania al-Abdoellah van Jordanië. De Koning geeft de commandant erewacht een knik om aan te geven, dat ik mag beginnen met de ceremonie. Het teken voor mij om het geheel de eregroot te laten brengen en de muziek de beide volksliederen te laten spelen.

Na de volksliederen meldt de commandant erewacht zich bij de gast van de Koning en nodigt hem uit om de erewacht te inspecteren. De beide staatshoofden vervoegen zich daarop bij de commandant erewacht en inspecteren de detachementen waarbij zij het vaandel groeten. Zodra de inspectie erop zit, meldt de commandant de erewacht af bij de Koning en keren de Koning en zijn gasten weer terug in het Paleis.

De daarop volgende dag hebben we de gehele ceremonie nogmaals uitgevoerd. Ditmaal was dit eerbetoon voor de president van Frankrijk, Emmanuelle Marcon.

TERUGKIJKEN

De voorbereiding van een erewacht kost veel tijd en inspanning, voor feitelijk een officieel gedeelte van nog geen tien minuten. Echter is het een grote eer en een hele mooie ervaring voor de commandant en alle deelnemers, waar we vooral mooie foto's aan hebben overgehouden.

★ LBJ JAN VERBEEK, GPC

Mijn naam is Jan Verbeek. Ik ben 28 jaar en kom uit Valkenswaard. Ik ben nu sinds paar weken werkzaam als Gpc bij ehd 4 van de Charlie compagnie. Hiervoor heb ik bij de Bravo compagnie gezeten. Nu weer terug bij het bataljon maar dan een verdieping hoger. Gelukkig in een drukke periode terecht gekomen waar de RSM op het programma staat. Erg veel zin om met het grote deel van de Eagle's voor te bereiden en te ontwikkelen richting de missie. VOOR ELKAAR, ALTIJD!!

OMSCHOLING C "EAGLE" CIE

Tekst | Kap R.J.A. van Iersel CC C-Eagle-Cie

IN DE PERIODE OKT-DEC 2017 IS DE C 'EAGLE' CIE ALS LAATSTE GEMOTORISEERDE INFANTERIE COMPAGNIE, OMGESCHOOLD OP DE BOXER. HET BEGIN VAN DE OMSCHOLING STOND GELIJK AAN DE AFSLUITING VAN TWEE JAAR OPTREDEN TE VOET. DIT BETEKENDE DAT EEN GROOT DEEL VAN HET PERSONEEL NOOIT EERDER ERVARING HEEFT OPGEDAAN IN HET BEREDEN OPTREDEN. HET GROTE VOORDEEL HIERVAN IS DAT DE VAARDIGHEDEN IN HET VOETOPTREDEN OPTIMAAL WAREN ALVORENS WE STARTTEN AAN DE OMSCHOLING. EEN NADEEL HIERVAN IS DAT ALLE KENNIS GERELATEERD AAN HET BEREDEN OPTREDEN OP ZIJN ZACHTS GEZEGD 'STOFFIG' WAS TE NOEMEN.

★ SGT1 GINO VAN WIJK, OPC 6

Ik ben Sgt1 Gino v Wijk en werk sinds 2003 bij Defensie. Na mijn middelbare school zocht ik een uitdaging en zodoende ben ik begonnen bij 11 Lmb. Na 2 uitzendingen (SFIR 5 & TFU 6) ben ik in 2009 naar de KMS gegaan. Na deze periode ben ik in 2010 begonnen bij 42 bLJ BCie als GPC op de YPR. Na deze functie heb ik de functie van Pelotons sergeant vervuld in de CV 90 organisatie. Na een uitstap bij de school als instructeur ben ik sinds 26 maart '18 werkzaam als Opc 6 bij de C Eagle cie. Ik heb zin in de nieuwe uitdagingen die deze functie te bieden heeft en hoop wederom een mooie tijd te hebben binnen het bataljon.

De Boxer is een aanwinst voor het optreden van de infanterie groep, echter moet deze dan wel inzetbaar zijn en blijven. Een groot deel van deze inzetbaarheid is afhankelijk van de manier waarop wij met het voertuig omgaan. Het is geen voertuig die we zoals onze eigen auto even starten en mee wegrijden tot aan de volgende APK-beurt. Vaste protocollen moeten elke keer weer worden doorlopen door de chauffeurs en de boordschutters, om er zorg voor te dragen dat de Boxer optimaal functioneert. Met name deze vaste protocollen en het niveau II-werk van de infanterie groep met en vanuit het voertuig, zijn zaken die we ons weer eigen moesten maken.

Welke stappen moet ik nemen bij het onderhoud voor gebruik? Hoe nemen we al onze spullen mee? Waar gaat wie zitten in het voertuig? Hoe stijgen we uit in een contact situatie? Hoe verplaatsen we in groen

en rood? Hoe krijgen we het voertuig zo snel en efficiënt mogelijk gecamoufleerd? En hoe richten we een verzamelgebied in? Dit zijn maar een paar voorbeelden van deze vervlogen kennis.

Als compagniescommandant, voegt de Boxer enorm veel toe aan de wijze van vechten met de compagnie. Dit is alleen al te merken aan de grotere actieradius en dus ook grotere vakken van verantwoordelijkheid. We kunnen de Boxer echter niet zien als een volwaardig infanterie gevechtsvoertuig zoals een CV-90. De Boxer garandeert snellere troepenverplaatsing over het gevechtveld en een langere inzetbaarheid van het personeel. Echter wordt hij in beginsel niet betrokken in het gevecht maar juist weggezet in afwachtingslocaties gedurende het gevecht. De kracht van de Boxer zit nog steeds achterin en dat is en blijft het personeel.

De gehele omscholing werd verzorgd door de Instructiegroep Infanterie Gevechtsvoertuigen-3 (IG IGV-3) vanuit het OTCMan. Een samenwerking die mij en de cogp uitstekend is bevallen. De IG IGV blonk uit in het leveren van maatwerk en het zien van kansen waarbij ook de wensen vanuit de commandant verwerkt konden worden. Zij hebben de CCie het fundament gegeven waarop wij nu nog dankbaar aan het bouwen zijn.

“Een uitdaging, weer een ander voertuig.”

Tekst | kap Schots C-DCie - Foto's | Amarens de Vries

AANGEWEEZEN VOOR DE MISSIE.

BEGIN 2017 WERD DUIDELIJK DAT DE DCIE MEE ZOU GAAN DOEN AAN DE MISSIE RESOLUTE SUPPORT (RSM) IN AFGHANISTAN. HET ENTHOUSIASME HIERVOOR WAS GROOT. ER WAS EEN STIP AAN DE HORIZON. DE MEESTE MANSCHAPPEN BINNEN DE COMPAGNIE HADDEN NOG GEEN UITZENDERVERARING EN VOOR DEGENEN DIE WEL AL EERDER OP MISSIE WAREN GEWEEST, WAS HET SOMS ALWEER EEN TIJDJE GELEDEN. BINNENKORT IS HET ZO VER EN ZAL DE DELTA COMPAGNIE VOOR EEN GROOT DEEL OP UITZENDING ZIJN.

Hoe de Delta compagnie zich heeft voorbereid op de missie.

WAT GAAN WE DAAR DOEN?

Als compagniesstaf geven we leiding aan een multinationale force protection compagnie. Deze compagnie bestaat uit 5 pelotons uit vijf verschillende landen waar ons eigen peloton er één van is. Onze taak is het om internationale adviseurs te beveiligen wanneer zij advies geven aan het

Afghaanse leger. Dit gebeurt vanuit Camp Marmal in Mazar e Sharif, een grote stad in het noorden van Afghanistan. Vanuit hier gaan de adviseurs iedere dag op pad. Met gepantserde voertuigen of per helikopter. En overal waar ze heen gaan, zijn ze in het gezelschap van een zogenaamde Guardian Angel. Dit is een manschap of kaderlid, wiens taak het is om de adviseur voortdurend te beveiligen. Voor deze taak is ons Nederlandse peloton uitgerust met Duitse

Dingo pantservoertuigen en ander Duits materieel. Eigenlijk is zo'n beetje alles, op de persoonlijke uitrusting en bewapening na, Duits. Ook wordt gebruik gemaakt van gepantserde Toyota Landcruisers, maar dan alleen op een Afghaanse base, die 25 kilometer verderop ligt.

WAT MOET EEN GUARDIAN ANGEL KUNNEN?

Zijn/haar taak kan je vergelijken met een bodyguard. Een force protection peloton gaat weliswaar in zijn geheel de poort uit. Maar op locatie aangekomen is de GA voor een deel op zichzelf aangewezen. De GA gaat, samen met de adviseur, naar een trainingslocatie en is daar verantwoordelijk voor alles wat met veiligheid te maken heeft. Hij/zij moet goed Engels spreken want de adviseurs komen uit verschillende landen. De GA is ook degene die uiteindelijk bepaalt of de adviseur door kan gaan

RESOLUTE SUPPORT MISSION

met zijn werk. Wanneer de GA de situatie niet vertrouwt, dan neemt hij de adviseur weer mee naar de pelotonslocatie. En tijdens gevechtcontact geeft de GA leiding aan, een vaak buitenlandse adviseur. Dit alles vergt een grote mate van zelfstandigheid en tactisch inzicht. Maar daarnaast moet een GA ook assertief zijn. Het vergt nogal eens wat overredingskracht om een buitenlandse, hoge officier, ervan te doordringen dat hij toch echt moet doen wat de soldaat of korporaal hem opdraagt. De GA moet dus correct maar besluitvaardig kunnen optreden.

De belangrijkste eigenschap echter is discipline. Een GA moet soms urenlang, in de brandende zon, scherp blijven, terwijl de adviseur zijn werk doet. Dan slaat verveling toe. Een GA mag zijn aandacht niet verliezen en dit vraagt een hoge mate van gedisciplineerd zijn

HOE LANG ZIJN WE DAAR?

We kwamen er al snel achter dat de compagniesstaf vanaf mei 2018 voor 6,5 maand zou worden uitgezonden en één van onze pelotons voor 4,5 maand vanaf juli 2018. Wat geholpen heeft, is dat onze commandant FST deze missie al had meegemaakt. Hij kon ons al in een vroeg stadium van informatie voorzien.

HET IS EEN BEETJE DRUK GEWEEST

Natuurlijk wilden we de tijd maximaal benutten om ons zo goed mogelijk voor te bereiden. Maar er was ook nog zoiets als de EUBG, waar de Delta compagnie ook deel van uit maakt. En zo kreeg je een situatie waarbij een deel van het personeel missiegericht bezig was, bijvoorbeeld door het volgen van een MGO, terwijl een ander deel in Klietz meedeed aan module D. Bij elkaar hebben we ongeveer een jaar voorberei-

dingstijd gehad voor deze missie. Dat is vrij ruim. Maar doordat we zowel voor de EUBG als RSM aan het trainen waren, is het een behoorlijk drukke periode geworden. Personeel ging soms na een SOB direct voor enkele weken op cursus in Duitsland. Om dan na terugkomst weer de voorbereiding op een volgende oefening mee te pakken.

HOE ZAG DE VOORBEREIDING ERUIT

Het volgen van de Guardian Angel opleiding bij de BSB van de Koninklijke Marechaussee is een belangrijke stap geweest. Het beveiligen van personen is niet iets wat je er zomaar even bij doet. Het vergt speciale technieken en de opleiding werd dan ook als zeer leerzaam ervaren.

Rijden, doen we in Duitse voertuigen. Dus alle chauffeurs moesten naar Duitsland om daar soms meerdere soorten voertuigen te leren besturen. Een Guardian Angel is, >>

“Heli’s ook voor pantserinfanteristen.”

“Het vak bij uitstek schieten.”

wanneer hij gevechtscontact heeft, vaak even op zichzelf aangewezen. Dus hij moet erg goed kunnen schieten met zowel zijn C8 als zijn pistool. Hiervoor hebben we, vaker dan normaal, gebruik gemaakt van diverse schietbanen in Nederland en Duitsland, in

“Een GA moet soms urenlang, in de brandende zon, scherp blijven.”

steeds wisselende en zwaarder wordende scenario's. Tijdens de Guardian Angel opleiding heeft men aanvullende schiettechnieken geleerd die ook erg leerzaam waren. ZHKH heeft ook een belangrijke plaats ingenomen in het voorbereidingstraject. Vanwege de mogelijke geïsoleerde situatie waarin de GA zich kan bevinden, moet hij een eventuele verwonding bij de adviseur of bij hemzelf, effectief kunnen behandelen.

Dit alles hebben we tijdens diverse (schiet) oefeningen behandeld, waarbij de nadruk

altijd lag op zelfstandig optreden van de enkele man. Een GA weet dat hij tijdens gevechtscontact in eerste instantie niet hoeft te rekenen op maximale steun van zijn collega's, omdat zij op dat moment waarschijnlijk hetzelfde probleem hebben. Dit vergt training en vooral inzicht.

Uiteindelijk is dit alles met scherp beoefend tijdens de laatste SOB. En tijdens de FINEX hebben we alle taken de revue laten passeren in uitdagende scenario's. De verveling waar eerder over is gesproken, heeft men daar ook ondervonden. Dit was wel even wennen voor de meesten. Urenlang voor een deur staan en scherp blijven is niet iets wat je normaal gesproken iedere dag doet. Maar wat ook is beoefend, is de samenwerking tussen de force protection eenheid en leden van het mobiel medisch team (MMT) van 13 GNK. Zij gaan in dezelfde periode op uitzending en men heeft diverse scenario's gebruikt om alvast detailafspraken te maken tussen de cls-ers en medics van de force protection en het MMT personeel. Ook is aandacht besteed aan mediatraining met behulp van echte journalisten. Bij eenieder is een interview afgenomen en de tips die

de journalisten gaven waren zeer welkom. Er wordt een knap staaltje multi-taken van de militairen verwacht, zoals tijdens het scenario wanneer een Amerikaanse generaal het hospitaal bezoekt, wordt er buiten het gebouw een aanslag gepleegd. De generaal moet in veiligheid gebracht worden, terwijl er gewonde militairen en burgers naar binnen worden gebracht. Ook moet de hulpverlening van de al aanwezige gewonden door gaan. De Geneeskundige Dienst is snel ter plaatse om samen met de militairen de gewonden te verzorgen.

HOE ZIJN DE OMSTANDIGHEDEN TIJDENS DE MISSIE?

In januari is een deel van de compagniestaf op verkenning geweest bij de collega's van het 17e die momenteel de missie draaien. Het werd al snel duidelijk dat de leefomstandigheden op Camp Marmal prima zijn. Je zou het zelfs luxe kunnen noemen. Alle voorzieningen zijn van hoge kwaliteit. Voor hen die al aan eerdere missies in Irak, Afghanistan en Mali hebben deelgenomen, zal Camp Marmal een verademing zijn. Buiten de poort is het Afghanistan zoals het altijd geweest is. Een stoffige omgeving, die

“Van alle markten thuis.”

in combinatie met de weersomstandigheden en de mogelijke dreiging, een hoop eist van personeel en materieel. Juist daarom zal de luxe die het kamp met zich meebrengt, extra gewaardeerd worden.

Kapitein Schots neemt het commando FP Cie over.

TOT SLOT

De Zwarte Panters gaan weer op pad. We zijn er klaar voor. In de afgelopen jaren zijn diverse leden van de compagnie op uitzending geweest. Meestal in kleine verbanden of individueel. Maar het is voor het eerst sinds april 1950 dat we als Zwarte Panter compagnie een missie gaan uitvoeren. In zekere zin een historisch moment. Natuurlijk gaan we de Zwarte Panter identiteit uitdragen in Afghanistan. Maar het zijn vooral de waarden van onze voorgangers destijds in Nederlands Indië, die we hoog willen houden. Moed, doorzettingsvermogen en voor elkaar zorgen. Of zoals het bataljons motto zegt, “VOOR ELKAAR, ALTIJD!”

SUIT VIRTUELE OPERATIES

Tekst | Sgt Sirken, Gpc Force protection peloton - Foto's | Amarens de Vries

IN WEEK 21 HEEFT HET FORCE-PROTECTION PELOTON VAN DE DCIE GETRAIND MET "SUIT". DIT IS HET NIEUWE VIRTUELE TRAININGSSYSTEEM VAN DEFENSIE, DAT TOT OP HEDEN NOG STEEDS VOLOP IN DE ONTWIKKELING IS.

Aan de invoering is jaren voorafgegaan van brainstormen, ontwikkelen en afstemmen met (special forces)-gebruikers en de Defensie Materieel Organisatie. Daarna uiteindelijk de productie door Re-Lion. SUIT is een simulatiesysteem waarbij militairen zich volledig in een operatiegebied wanen. In een exacte kopie van de werkelijkheid kunnen ze acties oefenen. Het systeem is met name geschikt voor het trainen van procedures en communicatie tijdens optreden in verstedelijkt gebied en antiterrorismeacties.

GIJZELINGSSITUATIE

Stel je een gijzelingssituatie in een industrieel complex voor. Het betreffende bedrijf zorgt voor plattegronden en andere informatie die snel is in te voeren. Special operations forces hebben zo de mogelijkheid om in een exacte kopie van de locatie verschillende bevrijdingsopties te oefenen.

nen. Zo bepalen ze welke het beste werkt en komen ze minder voor verrassingen te staan.

SENSOREN MAKEN MENS JOYSTICK

Sensoren op lichaamsdelen en voorwerpen maken de mens bij dit systeem tot joystick. Een global positioning system (GPS) bepaalt nauwkeurig iemands positie. Naast het hoofdwapen Colt C7/C8 of de HK416 zijn ook het Glock-handvuurwapen, flashbangs en granaten beschikbaar. Maximaal 12 militairen lopen gelijktijdig met een virtual reality-bril in een lege ruimte met een vlakke vloer. In de huidige versie is het overdekte trainingsveld maximaal 30 bij 30 meter.

Het trainingsrendement is erg groot. Zonder onnodig munitie of andere verbruik, experimenteren militairen met nieuwe

“Jagers gaan ook mee met de digitale tijd.”

ideeën. Onbepikt herhalen van acties is mogelijk en ook de in te voeren oefenva-riabelen zijn eindeloos. Instructeurs kijken mee en kunnen scenario's tijdens de uit-voering aanpassen. Beelden tijdens en na acties geven schootlijnen en zichtvelden van elke afzonderlijke speler.

Daarnaast is het systeem met het Neder-lands bedrijfsleven ontwikkeld en draagt het bij aan de innovatieve en economische kracht van Nederland. Het Korps Com-mandotroepen, andere gespecialiseerde landmachtenheden en de Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten van de mare-chaussee gaan nu het eerst aan de slag met SUIT.

TRAINING ZWARTE PANTERS IN DE SPORTZAAL RVS

In de aanloop naar de Resolute Support missie in Afghanistan zijn dan ook op ver-zoek speciale scenario's gemaakt, zodat de Delta "panthers" zo goed mogelijk voorbe-reid zijn op wat er daar eventueel komen gaat. De acties duurden ongeveer 10-15 min en hierna volgde dan een korte evalu-atie.

Dankzij de "after action reviews" was de leiding in staat om alle niveau-1 verbeter-punten te evalueren met de ondersteuning van opgenomen beeldmateriaal, dat te zien was op een groot scherm.

De reacties op het systeem waren vaak vermakelijk en overall zeer positief. Vooral het feit dat je jezelf volledig verliest in de virtuele wereld en er zwetend en vermoeid uitkomt heeft veel indruk gemaakt. Wij raden dan ook iedereen aan dit een keer uit te proberen!

HAMMELBURG 2018

OP 27 FEBRUARI WORDT IN EEN KOUD MAAR ZONNIG OEFENTERREIN HAMMELBURG 42BLJ WELKOM GEHETEN DOOR OVERSTE GOOSSENS. DE KOMENDE TWEE WEKEN WORDEN DE B- EN CCIE GETRAIND OM OP TE TREDEN IN UITDAGEND VERSTEDELIJKT GEBIED. IN BONNLAND IS GEEN HUIS GELIJK EN MOET ER REKENING GEHOUDEN WORDEN MET VEEL VERSCHILLENDE FACTOREN, WAARONDER EEN GLOOIEND TERREIN. OOK MET DE WINTERSE TEMPERATUREN VAN VER ONDER 0°C ZIJN. IN DE TWEEDE WEEK WERD DORP VERRUILD VOOR DE BOSSEN. WE ER KLAAR VOOR! EN EEN OUD BLJER, NU LANDMACHT-ADJUDANT DONKERS BRACHT EEN BEZOEK AAN ZIJN OUDE BATALJON, WAAR HIJ EIND TACHTIGER JAREN PELOTONSSERGEANT WAS BIJ DE CCIE.

NIET EEN VERSLAG VAN DAG TOT DAG SCHETST DE OEFENING, DOCH INDRIJKEN VAN EEN AANTAL DEELNEMERS MET FOTO'S GEVEN WEER WAT ER IN DIE TWEE WEKEN IS GESCHIED.

Kilian van der Wolf. CLS'r en panzerfaust schutter CCie

Vandaag bevinden we ons in oefenterrein Hammelburg, Duitsland. We hebben de opdracht gekregen om het andere peloton aan te vallen terwijl zij in een loopgraaf liggen. Een loopgraaf is een vorm van een versterkte opstelling. Later op de dag zouden de rollen omdraaien zodat wij degenen waren die het terrein zouden verdedigen.

Na lange verplaatsing te voet houden we halt, controleren onze uitrusting en wapens nog een keer en een klein groepje voert een verkenning uit. Dit lukt. We wisten in welke richting de vijand lag dus we pasten ons plan erop aan. We besloten om vanaf de flank aan te vallen. Nadat de aanval was uitgevoerd liggen we weer

op linie. We controleren onze wapens en uitrusting nogmaals op compleetheid en bereiden ons voor op een eventuele vervolgopdracht.

Na deze dag weten we meer over het aanvallen en verdedigen in combinatie met een loopgraaf.

Kpl Bradley Doolhoff. plaatsvervangend groepscommandant bij CCie

Na een aantal dagen in het oord Bonnland een verdediging gevoerd te hebben, kreeg de compagnie opdracht om zich terug te trekken naar onze laatste verdedigingslinie. Eenmaal teruggetrokken moesten wij stand houden tegenover de Bravo compagnie. De voorgaande dagen hadden wij geleerd dat het lastig was om jezelf omhoog te vechten als de vijand een goede opstelling had. Om deze reden

hadden wij gekozen voor een positie op de heuvel. Wij hadden vanuit onze positie de verdediging dusdanig ingericht dat we een goed zicht hadden op het dal. Wij zaten gereed in onze stelling toen de Bravo compagnie aanviel. Zij hielden het tempo van de aanval goed hoog waarop wij moesten zien te anticiperen. Als de situatie dit toe liet moesten wij een enkele keer de stelling verlaten om andere pelotons te ondersteunen in hun gevecht dan wel om een gevechtspatrouille op te starten opzoek naar de vijand die nog in het gebied zat. Het weer zat niet erg mee maar gelukkig werd dat de laatste dagen van de oefening gunstiger.

De dag van vandaag zou bestaan uit niveau 3 trainingen met onze Fennek en 81mm mortieren. Hier beoefenen wij in stelling komen, uit stelling gaan, quick actions en wat te doen bij contact in stelling. Door deze acties en trainingen te blijven beoefenen

verhogen wij het niveau van onze groep en raken wij door en door steeds beter op elkaar in gespeeld. Dit is vandaag ook zeer zeker gebleken. Deze avond gaan we ontspannen zodat wij er morgen weer volle bak tegen aan kunnen.

Deze dag bestond uit het trainen van OVG en quick action. OVG is het zuiveren van huizen in het desbetreffend gemaakte reële oefendorp. Hierbij trainen wij onze skills en drills om zo snel maar zo veilig mogelijk huizen te zuiveren. Ook hebben wij onze skills en drills op geschroefd op het gebied van quick actions. Quick actions zijn snelle vuurtjes die op plotselinge momenten binnen komen door onze Fire Support Team (FST) groepen en zo snel mogelijk uitgevoerd moeten worden zodat

wij maximale vuurkracht tegen onze vijand kunnen uit oefenen. Dit voornamelijk voor de training van onze nieuwe vuurregelaar. Ook dit was weer een leuk en leerzame dag voor ons.

De niveau 4 actie van de B-cie en C-cie. 81mm Mike Mike

Wij, de A-mortieren, zijn voor deze oefening aangeklikt bij de C-cie. De oefening begon voor ons op vrijdag 2 maart omdat de C-cie een verdediging moest inrichten in het oord Bonnland. Wij hadden daardoor mooi de tijd om een geschikte locatie te vinden voor onze mortierstelling. Nadat de commandant samen met zijn stuco's potentiële stellingen had verkend, koos de commandant de meest geschikte en meest tactische locatie uit om de C-cie te kunnen voorzien van vuursteun. Nadat de stelling helemaal was ingemeten en klaar stond voor het gevecht konden we nog heel even onze rust pakken voor de actie die de volgende dag van start zou gaan.

Zaterdag 3 maart was de start van de actie waarbij de B-cie de aanval moest inzetten op het oord waar de C-cie een verdediging had ingericht. Al vrij snel nadat de actie was begonnen hebben de eerste vuurtjes al binnen gekregen om de B-cie te vertragen, omdat de snipers vijandelijke eenheden hebben onderkent en via Wiskey een melding naar ons doen via een bepaalde procedure om uiteindelijk de bommen op het juiste doel te krijgen.

KUNSTWERK EN KONINKLIJKE ONDERSCHIEDING

DE GOUVERNEUR SPRAK OP 11 JULI 2017 BIJ DE ONTHULLING VAN HET MONUMENT EN OPENING VAN DE HISTORISCHE VERZAMELING ZIJN GROTE WAARDERING UIT OVER DE WIJZE WAAROP HET REGIMENT DE PROVINCIE NAAM UITDRAAGT EN VERBINDING ZOEKT EN MAAKT MET DE LIMBURGSE SAMENLEVING. HIJ REIKTE BIJ DIE GELEGENHEID OOK DE PROVINCIALE EREPENNING UIT . ECHTER ER ZAT NOG MEER IN HET VAT. VORIG JAAR OP 25 JANUARI KWAM EEN DELEGATIE VAN DE PROVINCIE ONDER LEIDING VAN DE PLV KABINETCHEF, MEVROUW ELLEN JASPERS, MET HET VERRASSENDE AANBOD VAN DE PROVINCIE OM HET REGIMENT EEN KUNSTWERK TE SCHENKEN.

De context van dit aanbod was het navolgende:

Gouverneur i.c. de Provincie Limburg hebben grote waardering voor de Limburgse Jagers en hun verbondenheid met de provincie. Met het vertrek van de Limburgse Jagers uit Limburg naar Oirschot is een fase gekomen, waarin er geen standplaats meer is in Limburg zelf. Bij de opening van het monument in Oirschot (2016) heeft Gouverneur aangegeven op verschillende wijzen de waardering en verbondenheid met de jagers te willen onderstrepen. Niet alleen uit respect voor veteranen en overleden/gevallen Limburgse Jagers, maar ook uit respect voor nog actief dienenden en in het bijzonder ook voor hen, die nu deel uitmaken van het regiment.

Dit respect uitteen gebeurt door zeer regelmatige aanwezigheid of vertegenwoordigde aanwezigheid bij bijeenkomsten, door het in gang zetten en het daadwerkelijk effectueren van een erfpachtconstructie en door het aanbieden van een kunstwerk dat respect en verbondenheid uitstraalt. Een kunstwerk dat mogelijk ook in afgeleide vorm op verschillende plekken in Limburg kan worden geplaatst.

Een proces van keuzes volgde met een eerste aanzet op 23 februari waar de regimentsdelegatie bestaande uit Kapitein adjudant Marc van Sint Fiet, de Korporaals I Sven Kusters en Ton Wijnholds en luitenant kolonel bd Nico Vroom kennis maakte met de heer Ad Himmelreich, de conservator kunstcollectie van de provincie en Jean Boumans, de adviseur kunst in de openbare ruimte. De laatste zou informatie verstrekken over tien kunstenaars dmv brochures en achtergronden over hun werken. Op grond van die informatie moesten een drietal kunstenaars worden gekozen, die zouden worden uitgenodigd een schetsopdracht te maken. Ondanks relatief weinig informatie kwam de commissie vrijwel unaniem tot de keuze van de kunstenaars Hans Lemmen, Arno Coenen/ Iris Roskam Beaux Arts en Karin Peulen.

BEZOEK LEGERPLAATS

Zij kwamen op 16 maart naar de legerplaats Oirschot present om kennis te maken met onze Regiment/bataljon. Een openbaring voor hen, die geen enkele binding en contact ooit hadden met de krijgsmacht. Naast uiteraard het nieuwe materieel als de Boxer en de MB te hebben bekeken, bezochten ze de Historische Verzameling, Met name in de verzameling zag men in emblemen, vlaggen, vaandels etc een verbinding met toegepaste kunst ontwerpen. En natuurlijk de eventuele plaats van het beoogde kunstwerk in de omgeving van ons nieuwe monument. In ieder geval een basis voor de kunstenaars om hun schetsontwerp te kunnen maken.

KEUZEDAG

Er volgde uiteraard het moment waar de kunstenaars hun ontwerpen zouden presenteren aan niet alleen de genoemde commissie van Regiment/bataljon en kunst adviseurs maar ook de schenker, Gouverneur Bovens. Deze dag des oordeels viel op 10 mei in de middag. Wederom in het huis van de Provincie, het Gouvernement. In de ochtenduren was op de Oude Brug in Maastricht een nieuwe plaquette onthuld voor de gevallen van de 10e mei 1940 in heel Zuid Limburg. Deze vervangt de samengestelde plaquettes, die in de jaren waren aangebracht . Kortom een memorabele dag. Want nu moest een keuze worden gemaakt voor het beoogde kunstwerk. Achtereen volgens presenteren Karin Peulen, Arno Coenen/ Iris Roskam en Hans Lemmen hun schetsen. Alle drie heel verschillend. Maar de keuze was unaniem, Arno Coenen/ Iris Roskam kregen de opdracht. Zij hadden er echt werk van gemaakt, een presentatie en een kleine brochure met het ontwerp .

IN DE BROCHURE GEEFT ARNO AAN:

Niet alledaags zou ik willen zeggen, maar na het bezoek aan de Limburgse Jagers was een van de zaken die bleef hangen, dat de band tussen kunstenaars en het leger eigenlijk een heel vanzelfsprekende is. Met name na het bezoek aan het regimentsmuseum. De collectie liet zien dat vormgeving, objecten, heraldiek en ritueel erg belangrijk zijn, en dat de geschiedenis van de Limburgse Jagers veel tot de verbeeldingsprekende historische stukken heeft opgeleverd. Ook het monument laat zien dat cultuur, vormgeving en ritueel belangrijk zijn voor verbinding, verwerking en plaatsgeving binnen het regiment, maar ook in relatie tot het burgerleven en familie.

Een ander belangrijk gegeven dat van conceptueel belang is bij ons voorstel is het verhaal van de "onthemding" van de Limburgse Jagers, die herplaatst zijn in

Brabant. Wij vinden het een fraai en emotioneel verhaal dat er is getracht via juridische, staatkundige weg om de binding met Limburg letterlijk te houden, door de grond te kopen/Limburgs te verklaren

Ons voorstel bestaat uit twee delen. Ten eerste willen we door middel van een conceptuele daad alsnog de appelplaats Limburger te maken. We denken aan een pad, gemaakt van Limburgs materiaal. Keien, verzameld in en rondom voor het regiment belangrijke plaats(en). Ten tweede Een voor het regiment erg belangrijk en indrukwekkend monument, dat in zichzelf het verweesde karakter belichaamt. Wat ons opviel is dat de plek wel wat meer betekenisvolle ornamentiek kan gebruiken.

Wij willen een ornament toevoegen dat net als het pad, is gemaakt is van uniek Lim-

burgs materiaal, om de binding vorm te geven: Mergel uit de Sibbergroeve.

De tekst "RECORDATUS NON SEMPER, OBLIVISAEQUE" op de banieren betekent "Always Remember, Never Forgotten", "Altijd blijven herinneren, Nooit vergeten".

En zo geschiedde, Arno moest in plaats van Sibbemergel, het hardere Kunrader steen, een harde vorm van mergel gebruiken, die kon niet gefreesd, maar moest eerst worden vergruist. Daarna kon het gruis worden gegoten in een mal die de uiteindelijke vorm geeft aan het beoogde kunstwerk.

Voor het pad was het budget niet toereikend, maar zal later door het regiment/bataljon worden geregeld. Hopelijk kunnen de gezamenlijke Limburgse grindproducenten daaraan ook een Limburgse bijdrage aangeven.

ONTHULLING

Op 13 december 2017 was het dan zover om het kunstwerk te onthullen. Uiteraard moest de schenker, de provincie in de hoedanigheid van de Gouverneur, de heer Bovens, daarbij zijn. Natuurlijk ook de leden die in het keuze proces waren betrokken. En uiteraard de ontwerpers, Arno Coenen en Iris Roskam.

Op deze helaas ijskoude regenachtige decemberdag stond het bataljon en de gasten op de besneeuwde appelplaats voor het monument aangetreden. Het kunstwerk verborgen achter een immense Limburgse vlag, die door de Gouverneur en Regimentscommandant met enige moeite omlaag getrokken werd en daarmee het kunstwerk onthuld. Uiteraard gingen daar de welkomstwoorden van Luitenant-kolonel Goossens aan vooraf en hield de Gouverneur een toespraak, waarin hij aangaf dat hiermee de verbinding van Provincie en de Limburgse Jagers nu fysiek zichtbaar is. En ook de ontwerper Arno Coenen mocht zijn visie geven over zijn kunstwerk. Hij gaf ook aan dat dit de eerste militaire vernissage was, die hij ooit heeft meegemaakt. Uniek voor een kunstenaar, zei hij.

>>

LIKOL VAN DER PLOEG ONDERSCHIEDEN

Na afloop werd in het KeKgebouw nog nagepraat met een verrassing voor een van de aanwezigen. Uit een van de deuren kwam een gezelschap naar binnen onder aanvoering van de burgemeester van Horst aan de Maas, mevrouw Lepink. Zij kwam met een opdracht van Zijne Majesteit de Koning om Reserve Luitenant-kolonel bd Cees van der Ploeg, onze Stichtingspenningmeester, te onderscheiden tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Dit gebeurde uiteraard in gezelschap van zijn echtgenote,

dochter, kleinzoon en familie, collega's en vrienden. En diegenen die de voordracht voor de onderscheiding hadden ondersteund. Zijn onderscheiding mag worden verklaard, waar hij in vele organisaties naast die bij de Stichting en Vereniging Veteranen Regiment LJ, bestuursfuncties heeft vervuld bij de Koninklijke Vereniging voor Nederlandse Reserve Officieren, Officierenvereniging Maastricht, Vereniging Infanterie Officieren. Namens het Regiment maakt hij deel uit van het Gezamenlijk Overleg Regimenten en Korpsen. In dat overleg is hij een van de deskundigen op het gebied van financiële regelgeving mbt het Veteranenbeleid en een adviseur van de voorzitter GORK, brigade-generaal bd Vermeulen. Maar ook heeft hij met de Stichting Veteranen Actief daadwerkelijk zijn handen uitgestoken voor de herbouw van scholen ed in Bosnië. Daarnaast is hij tweemaal op eigen verzoek uitgezonden naar Bosnië (Bosnie en Herzogowina Mine Action Centre) en Albanië (European Union Monitoring mission). Over die laatste uitzending zelf een boek uitgegeven, dat als naslagwerk dient voor diegenen die nu naar dat land worden uitgezonden. Kortom een duizendpoot als vrijwilliger, die dat naast zijn civiele werkzaamheden en als reserve-officier (1969-2005) heeft uitgevoerd. Een felicitaties van allen uit het Regiment zijn daarom op zijn plaats.

Wederom een bijzondere regimentsdag, en zie op Facebook hoe vaak het kunstwerk in beeld komt bij vele ceremonieën van het regiment, bataljon en zijn compagnieën, het is niet meer weg te denken.

**“Provincie en
Gouverneur,
dank!”**

HISTORIE EN HEDEN KOMEN TEZAMEN HERBEGRAFENIS VAN TWEE LEDEN VAN 26E REGIMENT INFANTERIE

Tekst | Sergeant CCie - Foto's | Amarens de Vries

Enige tijd geleden kregen wij vanuit het bataljon de opdracht om een drietal herbegravenissen voor te gaan bereiden. De eerste gedachten die bij mij opkwamen waren, ja dat past ook nog wel in de agenda. Maar toen de stof eenmaal geland was ben ik toch maar gaan uitzoeken waar een herbegravenis aan moet voldoen. Na wat rondvragen kreeg ik van onze bataljons adjudant een DVD "KISTEXERCITIE" Gelukkig als ik was dat ik eindelijk iets had om naslag op te plegen rende ik naar kantoor. Op kantoor aangekomen stuitte ik tegen de volgende hindernis! Waar in hemelsnaam ga ik deze ronde schijf in doen. De huidige computer stations ontberen enige vorm van mediadragers laat staan een DVD speler. Na een luide roep over de gang kwam

de Foxtrot toegesnel met een BMS laptop. Eindelijk had ik bewegende beelden met daarbij enige uitleg over een herbegravenis. Na deze bestudeerd te hebben, toch nog her en der wat navraag gedaan om het beeld compleet te krijgen.

VOORBEREIDING

De club moest gaan bestaan uit 0/1/7. Kijkend naar het drukke programma trok ik direct de conclusie dat ik dan zelf maar de onderofficier moest gaan zijn. Nadat ik bij BASECO het verzoek in had gediend om een graf te gaan graven om het zakken van de kist te oefenen en daar een "GO" voor kreeg ben ik bij de pelotons nog zeven kerels weg gaan halen. Het oefenen kon gaan beginnen. Een dag in GVT geoe-

fend op de commando's en de snelheid. Dag twee bestond uit hetzelfde alleen dan echter in DT. Dag twee werd in de middag afgesloten met een generale repetitie waarbij een Aooi van Bureau ceremonieel en protocol kwam kijken naar de uitvoering. Na een kleine tip her en der kregen wij "thumbs up".

VOOROEFFENEN OP DE LOCATIE

24 mei 0715 nog kort de tenues geïnspecteerd en daarna de weg op richting Rhenen locatie Grebbeberg. We hadden afgesproken om op de locatie zelf nog een keer een droge run te maken. Dus aangekomen op de militaire begraafplaats werd de combi geparkeerd en de tenues alsmede het houten oefenkistje achter uit de combi gepakt. Samen met de Aooi van bureau ceremonieel en protocol heb ik de route >>

verkend en kort de bijzonderheden doorgenomen. Ook de tamboer was inmiddels op locatie aanwezig dus we konden nu voor het eerst met de tamboer die de maat aangeeft gaan oefenen. Dit verliep bijna probleemloos. Naast het gegraven graf liggen standaard houten planken om het zodoende netjes aan te kleden. Een van deze planken lag er wel netjes maar men had hieronder niet voldoende zand geplaatst. Gelukkig vielen hier geen gewonden bij maar als dat wel het geval was geweest hadden we onze reserve niet voor niets meegenomen. Na het oefenen werd er nog snel een bakje koffie en een peuk gedaan voordat we ons in onze DT's gingen omkleden.

Het betrof de herbegraving van twee voormalige inwoners van het plaatsje Broekhuizenvorst gelegen aan de Maas in Noord Limburg, Sergeant Clevis en soldaat Derks.

SGT CLEVIS IN BUITENMODEL UNIFORM EN BUNKER 115S

Pierre Clevis werd geboren op 8 maart 1911 te Broekhuizen vorst. Op 20 oktober 1931 werd hij ingelijfd bij het 2e Regiment Infanterie alwaar hij bevorderd werd tot Korporaal (21 nov. 1931), Sergeant-titulair (16 jan 1932) en Sergeant op 20 maart 1932. Op 10 mei 1940 was Pierre ingedeeld bij II-26 RI en commandant van kazemat 115 S ter hoogte van het pontveer in Katwijk aan de Maas.

Volgens verklaringen van Korporaal van der Linden, die in één van de schuttersputten van de groep was opgesteld, weerde Sergeant Clevis en de bemanning van 115 S zich met een lichte mitrailleur en twee karabijnen. Zelfs nadat het automatische wapen door een indirecte treffer was vernield bleef de bemanning het gevecht voortzetten met hand-

wapens. Een Duitse 8,8 cm Flak kanon op korte afstand maakte een einde aan dit verzet. Een treffer penetreerde de kazemat deels, doodde commandant Sergeant P.J.J. Clevis, verwondde schutter Oerlemans ernstig en deed het trommelvlies van helper Gisbergen scheuren. Oerlemans en Gisbergen wilden ondanks gevaar voor eigen leven hun commandant niet in de steek laten en hebben getracht hem in veiligheid te brengen, maar Sergeant Clevis was reeds overleden.

Op 14 mei 1940 werden de Nederlandse gevallen met militaire eer begraven te Katwijk. Datzelfde jaar werd Pierre herbegraven in zijn eigen woonplaats Broekhuizen vorst. Voor hem en soldaat Grad Derks, een mede inwoner die ook sneuvelde op 10 mei aan de Maas, werd door de bevolking een grafmonument opgericht. Petrus Josephus Johannes Clevis ontving postuum het Bronzen kruis bij Koninklijk Besluit van 9 mei 1946 (No. 6) en op 4 februari 1948 Het Oorlogsherinneringskruis met gesp "Nederland mei 1940".

*NB Het 26e Regiment infanterie was de mobilisabele eenheid van het 2e Regiment, het stamregiment van het Regiment Limburgse Jagers
Dank website Standhouden.nl*

UITVOEREN CEREMONIE

De familie van de Sgt Clevis was inmiddels compleet en werd door onze eigen overste een prima uiteenzetting van feiten voor gedaan over hoe het in die meidagen 1940 was verlopen.

Na het seintje gingen wij gereed staan om aan te vangen met de ceremonie. De Majoor die ons het commando zou geven vond het ook allemaal spannend, waardoor hij vergat om ons mee te nemen. Maar ook hier hadden wij als Limburgse jagers uiteraard een oplossing voor. Na een klein stukje wat sneller verplaatsen waren wij weer aangesloten bij de Majoor en dit alles voordat wij weer in het zicht van de familie kwamen. Pas na het neerzetten van de kist toen wij als draagploeg naast de kist opgesteld stonden hadden wij pas door hoeveel mensen er getuigen waren van deze eervolle ceremonie. Er was zelfs een klas van een school uit het geboortedorp van de Sgt Clevis en de Sld Derks. Na prachtige woorden van de aalmoezenier en een familielid van de Sgt Clevis hebben we zijn attributen, het schuitje en zijn medailles overgedragen aan zijn familie en vervolgens de kist ter aarde besteld waarmee Sgt Clevis nu dan echt op zijn laatste rust plaats ligt.

In de middag hebben we de ceremonie nog een keer mogen uitvoeren. Nu echter voor de Sld Derks. Ook hij is in de meidagen van 1940 omgekomen. Doordat Sld Derks geen directe familie meer heeft maar wel al heel wat jaren samen met de Sgt Clevis in een graf lag in hun geboortedorp Broekhuizen vorst was de familie van de Sgt Clevis ook hierbij aanwezig. Beide militairen gestorven op dezelfde dag, afkomstig uit hetzelfde dorp, streden voor hetzelfde en betaalden de hoogste prijs.

Wij van de C 'Eagle'Cie vonden het een eer om te doen. Eindelijk op jullie laatste rustplaats. Rust in vrede.

LANDMACHTDAGEN, BEËDIGING EN WAARDERING

Tekst | Amarens de Vries

OP WOENSDAG 23 MEI JL, TIJDENS DE ZGN LANDMACHTDAGEN WEEK, HAD- DEN WE MAAR LIEFST DRIE SPECIALE REDENEN OM SAMEN TE KOMEN. ALLEREERST DE BEËDIGING VAN 30 NIEUWE LIMBURGSE JAGERS, EEN ZILVE- REN MEDAILLE UITREIING VOOR 24 JAAR TROUWE DIENST EN DE UITREIING VAN EEN REGIMENTSONDERSCHIEDING.

DIT ALLES GESCHIEDDE IN HET CENTRUM VAN VALKENBURG AAN DE GEUL, OP LIMBURGS GRONDGEBIED. NAAST DE EENHEDEN VAN HET BATALJON, DE NAASTE FAMILIE VAN DE TE BEËDIGEN JAGERS EN DECORANDI WAS WEDER- OM DE EDELE NOBELE ACHTBARE JONGE EN OUDE LOFFELIJKE SCHUTTERIJ DER STADT EN VRIJHEID VALKENBORCH MET EEN GROOT AANTAL LEDEN EN HUN KANONGROEP AANWEZIG.

GESTOKEN IN HUN UNIFORMEN VAN HET VOORMALIG LIMBURGS BONDSCON- TINGENT UIT 1842 GEVEN ZIJ DE PLECHTIGE CEREMONIE NIET ALLEEN EXTRA KLEUR DOCH OOK DE HISTORISCHE VERBINDING MET DE PROVINCIE LIMBURG EN HAAR INWONERS. DE LAATSTEN WAREN OOK IN GROTE GETALE AANWE- ZIG SAMEN MET DE VELE TOERISTEN, DIE HET PITTORESKE CENTRUM ALTIJD BEZOEKEN.

Naast deze ceremonie vonden ook in deze Landmachtdagen week schoolbezoeken plaats oa aan het Graaf Huyn college in Geleen. Met een kleine static show van voertuigen en andere materiaal werden ook in de klassen voorlichting gegeven over het werk dat militairen doen zowel in eigen land maar ook tijdens de diverse uit- zendingen naar gebieden, waar de krijgs- macht met andere landen recht en orde tracht te scheppen voor de bevolking.

DE BEËDIGING

Militairen zijnde zgn zwaardmacht van de Nederlandse staat. Zij heeft in opdracht van de regering en parlement naast het verdedigen van de soevereiniteit van het

beeld daarvan is de tijdelijke stationering van NL troepen in Litouwen. Daarnaast kan zij opdracht krijgen in ander samen- werkingsverbanden bijvoorbeeld UN ver- band ingezet te worden ter handhaving van recht en orde dracht ook in derde sta- ten, Een voorbeeld daarvan is de huidige inzet in Mali. En zij kan in opdracht ook in eigen land worden ingezet voor bijstand in geval van calamiteiten en het ergste geval het handhaven van de openbare orde. De samenleving dient ervan op aan te kunnen, dat deze zwaardmacht legaal wordt inge- zet en haar leden zich houden aan de wet- ten en reglementen daartoe gesteld.

Bij het in de krijgsmacht opnemen van een Nederlander vereist van hem het afleggen van de eed of belofte ten overstaan van zijn eenheid/derden. De Regimentscom- mandant, Overste Goossens, haalde in zijn toespraak aan dat de militair met het uit- spreken van de eed/belofte "hij of zij zich in dienst stelt van de staat, het land, zelfs onder de moeilijkste omstandigheden. Dat hij zich zal houden aan de wetten en regels die wij met elkaar in Nederland hebben afgesproken en dat hij deze zal verdedigen. Maar bovenal beloofd hij dat zijn kamera- den onder alle omstandigheden op hem kunnen rekenen." Militair zijn brengt bij- zondere verplichten en verantwoordelijk- heden met zich mee. Dertig nieuwe leden

grondgebied van de staat, maar ook in samenwerkingsverband zoals de NATO organisatie het grondgebied van de ver- dragsorganisatie te verdedigen. Een voor-

van het Regiment hebben deze eed/belofte afgelegd op het vaandel van het Regiment. Het vaandel ooit uitgereikt door het Staatshoofd, verzinnebeeld in haar symboliek de staat. Het is voor de militair de belangrijkste stap in zijn loopbaan in de krijgsmacht.

Sergeant-majoor Bas. Uiteraard had ook dit alles niet gekund zonder het thuisfront. Zijn echtgenote en gezin werden bedankt voor hun flexibiliteit, loyaliteit en steun, die zij al die jaren hebben geboden.

UITREIKING MEDAILLE VOOR 24 JAAR GETROUWE DIENST

Sergeant-majoor Bas mocht op de ceremonie de waardering in ontvangst nemen voor 24 jaar getrouwe dienst in de Koninklijke Landmacht. De Zilveren medaille die bij dit jubileum hoort werd door Overste Goossens opgespeld. De Overste memoreerde in zijn toespraak de lopban die de sergeant-majoor tot op heden heeft gevolgd. Beginnend als Korporaal Technische Specialist bij 115 HstCie en op dit moment Sergeant-majoor Onderhoudsdiagnosticus bij de BCie van 42BLJ, sprak de Overste zijn genoegen uit over de kennis en ervaring van

LIMBURGSE JAGER VAN VERDIENSTE

Dat BLJ-ers ook ná hun diensttijd de warme familie van het bataljon niet kunnen verlaten, bewijst Korporaal I bd Chris van Straaten. Hij sloot zich aan bij het initiatief om een Regimentswebsite op te zetten en te beheren. Hij werd de webmaster, die in de afgelopen 17 jaar zich schuil hield achter info@limburgsejagers.nl. Daar kwamen en komen alle berichten binnen die hun weg vinden naar de website maar ook naar de Regimentscommandant en de Stichting Regiment Limburgse Jagers. Een breed scala aan berichten vragen, verzoeken

naar oud collega's. Maar ook in de perioden van de missies vragen over mogelijke slachtoffers als er weer een aanslag in Uruzgan was geweest. En het was Chris die als goede master in het Regimentsweb die vragen kon of liet beantwoorden, die verzoeken door speelde.

Hij heeft na zijn 4 jaar in Seedorf het regiment, dwz ook U allen gedurende 17 jaar gediend. Voor elkaar altijd, maar ook niet beter wel anders. Want hij deed dit in bescheidenheid, op de achtergrond als onbezoldigde vrijwilliger. Maar niet alleen bemoeide hij zich met de website. Hij zag ook mogelijkheden voor gadgets die het regiment bataljon of de compagnie uitdragen. Het succesvolste was de groene baseball cap met prominent ons mooie embleem. Voor de inzet die Chris de afgelopen 17 jaar met grenzeloze energie vrijwillig getoond heeft, is hij benoemd tot 36e Limburgse Jager van Verdienste.

NEDERLANDERS OP PATROUILLE IN MALI

Tekst en foto's | Eerste Luitenant Porankiewicz

NEDERLANDERS OP PATROUILLE DWARS DOOR HET GEBIED VAN DE ISLAMITISCHE STAAT. GEBIEDEN WAAR DE MALINESE OVERHEID OF MINUSMA AL IN GEEN JAREN MEER ZIJN GEWEEST. DAT IS WAT ER IN MALI GEBEURD, OOK AL MERK JE DAAR VRIJ WEINIG VAN IN DE UITGESTREKTE MALINESE SAHARA. VAN DECEMBER 2017 TOT MEI 2018 BEN IK ALS LIAISON OFFICER (LO) UITGEZONDEN GEWEEST NAAR GAO IN MALI. IK BEN ALS ONDERDEEL VAN DE LONG RANGE RECONNAISSANCE PATROL TASK GROUP 4 (LRRPTG-4) ONDER DE VLAG VAN HET 17E BATALJON GEWEEST, ALS ENIGE BLJ'ER. ONZE TAAK ALS LRRPTG (SPREEK UIT ALS LURP) IS HET VERGAREN VAN INLICHTINGEN IN DE GEBIEDEN WAAR DE REST VAN MINUSMA NIET KOMT. DIE INLICHTINGEN RAPPORTEREN WE DAN RECHTSTREEKS AAN DE FORCE COMMANDER, DE HOOGSTE MILITAIRE COMMANDANT VAN MINUSMA.

De LRRPTG-4 was samengesteld uit 16 verschillende eenheden en stond onder leiding van de bataljonscommandant van het 17e, luitenant-kolonel Gorissen. De BC wordt daarbij ondersteund door een kleine bataljonsstaf, waar ik onderdeel van uitmaakte. Deze staf maakt het mogelijk dat het Force Element naar buiten kan gaan. Dit Force Element bestaat, afhankelijk van de operatie, uit ongeveer 70 personen en 25 voertuigen en is volledig self-supporting. Daar zit dus alles in, denk aan: EOD, genie, mortieren, FST, FMT (role 1), logistiek, ODB, een sectie JISTARC verkenners en een zware wapen peloton. Dit peloton rijdt door de Malinese Sahara met bushmasters, fenneks, 4-tonners en MB CDI's. Een behoorlijke klus als je bedenkt dat het operatiegebied 33x groter is dan Nederland. Naast dit peloton zit er ook nog een JISTARC sectie met enablers in Kidal, daar heb ik zelf niets mee van doen gehad. Ook houdt de LRRPTG een IRT (Immediate Response Team) aan, dit om in te kunnen

springen op bijvoorbeeld post-blast onderzoek na een IED strike ergens in Mali.

Als LO was ik samen met een andere LO verantwoordelijk voor alle contacten met alle neveneenheden. Ik hield mij vooral bezig met de MINUSMA eenheden en dat waren er veel. Denk aan Chinezen, Senegalezen, Egyptenaren, Nigerijnen, Sri Lankanen, Duitsers, Fransen, Amerikanen, Bengalen en Duitsers. Dagelijks had ik diverse besprekingen met deze personen, hield ik bij wat zij deden aan operaties, deconificeerde ik en leverde ik een bijdrage aan het eigen TBM. Daarnaast probeerde ik zoveel mogelijk informatie te delen, om dan vooral ook zoveel mogelijk informatie naar binnen te halen.

“Het was soms moeilijk met de vele culturele verschillen om te gaan.”

Er waren zoveel verschillende soorten culturen, dat het soms moeilijk was met de vele culturele verschillen om te gaan. Dat was niet alleen een probleem voor mij, maar vooral een probleem binnen de hele VN. De taalbarrière is vaak al een probleem, maar ook normen en waarden. Zo heb ik aan een Egyptische legad advisor geprobeerd uit te leggen dat het in Neder-

land heel gewoon is dat we een vrouwelijke legad hebben. Hij kon zich daar weinig bij voorstellen. Zeker samenwerken met niet-NAVO-landen vereist soms meer aanpassingsvermogen. Zo beweerde bijvoorbeeld militairen uit Tsjaad dat als je maar hard genoeg rijdt, een IED je niet kan raken.

Tijdens mijn uitzending heb ik geleefd op Camp Castor, of zoals de meeste BLJ'ers het nog kennen: Kamp Castor. Dit kamp is niet meer wat het geweest is in de tijd dat BLJ'er zat. Sinds 1 januari 2018 is het kamp overgenomen door de Duitsers en leveren zij alle randvoorwaardelijke zaken: de compagnie Force Protection, helikop-

“Zand en nog eens zand.”

ters, UAVs, maar ook een compagnie ISR. Zoals echte Duitsers betaamd: dit doen zij grondlich. Zij hebben dit kamp omgetoverd tot een oase van luxe in een crisisgebied. Je kunt hier makkelijk vergeten dat je in Mali zit en je waant je af en toe op een hete kazerne in Duitsland. Daar waar wij vroeger deze missie deden met 450 man, leven er tegenwoordig op Castor 1300 personen van vele nationaliteiten. De Nederlanders zijn gereduceerd tot een kleine Nederlandse enclave: camp Maroon.

Naast mijn reguliere LO werkzaamheden ben ik ook een aantal keer mee geweest op patrouille. Tijdens de hele uitzending was ik nog steeds current als FO, mijn functie in Nederland. Het 'geluk' deed zich voor dat de organieke FO ziek was. Dit bood voor mij de gelegenheid om mee te gaan op een patrouille van meer dan 700 kilometer. In de gebieden waar we kwamen zorgden de gewapende groeperingen voor de 'veiligheid' en hebben terroristen van ISGS en AQIM relatief vrijheid van handelen.

Met de LRRPTG hebben we uiteindelijk zes van dit soort meerdaagse patrouilles gedaan, waarmee we meer dan 200 rapporten hebben geproduceerd in ruim vier maanden. Ik kijk terug op een zeer interessante missie waar ik veel heb geleerd en veel mooie verhalen aan heb over gehouden. In 2019 komt de missie wederom naar de 13e lichte brigade. Wie weet kunnen er BLJ-ers in mijn Malinese voetsporen treden!

PS - de missie Mali zal medio 2019 worden beëindigd.

REGIMENTS EN VVRLJ SPORTDAG

“Jagers, ‘oud en jong’ aan de ren.”

Tekst | Amber Benig

DE JAARLIJKSE REGIMENTSSPORTDAG, DIE AFGELOPEN DONDERDAG PLAATSVOND, WAS OOK DIT JAAR WEER EEN GROOT SUCCES. DE VETERANEN EN ACTIEVE MILITAIREN VERZAMELDEN ZICH 'S OCHTENDS MASSAAL BIJ DE HEIMBETRIEB OM DE DAG AF TE TRAPPEN.

De deelnemers konden zich inschrijven op de onderdelen ATM, cross en schieten. Bij het eerste onderdeel, ATM, legden verschillende teams een groot parcours af met gevulde jerrycans, boomstammen maar ook kleinere onderdelen zoals lucifers en spaghettislierten. Het eerste team van de ACie van sergeant Bas eindigde donderdag als eerste met een tijd van 1.37 uur en 17 seconden. Het derde team van de ACie werd tweede met een tijd van 1.49 uur en 30 seconden. Op de derde plaats eindigde het eerste team van de CCie met een tijd van 1.55 uur en 36 seconden.

Bij de cross vrouwen finishte korporaal Anke als eerste, gevolgd door sergeant Melany, die de tweede plaats bestreek. Bij de mannen werd soldaat Chauncy bekroond tot winnaar. Na hem volgde eerste luitenant Henk en nam soldaat Mitchel de derde plaats in.

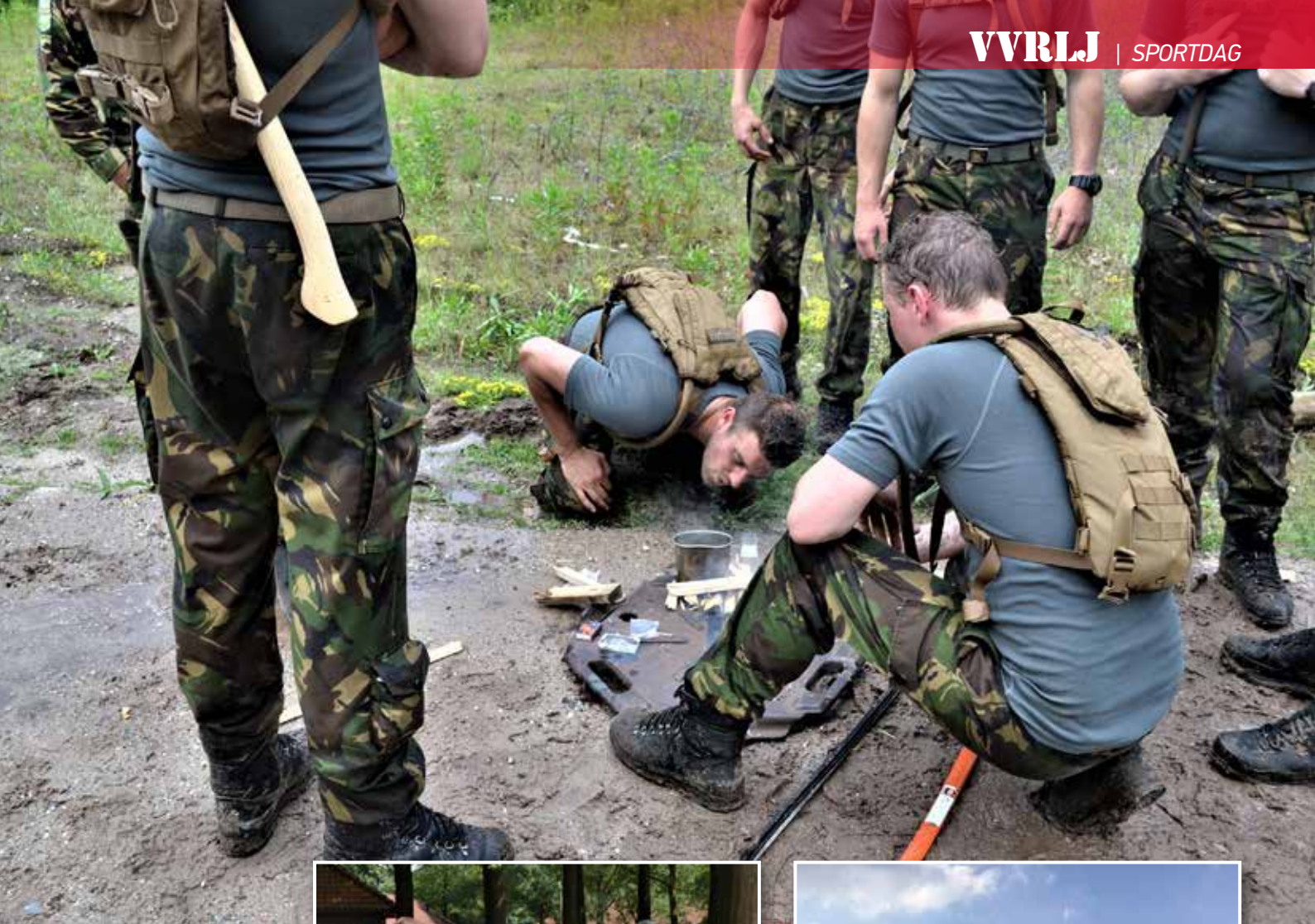
De winnaar van de Tom Krist trofee, uitgereikt door de ouders van gevallen Eerste luitenant Tom Krist die eerder die dag werd herdacht, was de BCie. Op de tweede plaats eindigde de ACie gevolgd door de DCie op plek drie.

Tot slot was daar nog het onderdeel schieten. Hier mocht A5 WMR1 zich de winnaar noemen met een totaal van 95 treffers Na hem volgde sergeant Daan met 87 Treffers. Team 4 van VVRLJ nam de derde plaats in met 84 treffers.

Na de prijsuitreiking sloot het hele gezelschap de dag feestelijk af met een gezamenlijke barbecue.

HERINNERINGEN AAN HUN MISSIE

EEN ACTIEF VETERAAN MAJoor BRANS, TOEN CHAUFFEUR BDM, EEN BIJNA GEPENSIONEERD VETERAAN, NU MAJoor JAN BIJL TOEN KAPITEN PLV CC EN EEN VETERAAN, NU VERPLEEGKUNDIGE, TOEN SGTI AMV KIJKEN TERUG OP HUN MISSIES EN GEVEN AAN WAAR ZIJ NU HUN WERK DOEN DANWEL HUN TOEKOMST LIGT.

MIJMERINGEN OVER SFOR 4, MEI-NOV 1998

Tekst en foto's | Anton Brans

Als negentienjarige jongen geloofde ik niet meer in Sinterklaas en toch was ik blij met het cadeautje dat ik kreeg rond deze tijd in 1997. Het cadeautje met de boodschap dat ik, vanuit 41 HrstCie van mei -november 1998 mee mocht met de A 'Ganzen' Cie van 42 PainfBat LJ op uitzending naar Novi-Travnik. Als chauffeur op een brandstof distributiemiddel (BDM) samen met Mathieu van Iterson. Bij aankomst in Novi-Travnik verhuisde Mathieu naar de keuken waardoor de klasse III werkzaamheden hoofdzakelijk bij mij lagen. Mijn dagelijkse werkzaamheden bestond naast het aftanken van aggregaten en vaten voor de tentkachels ook uit het beheer over 58.000 liter diesel en alle overige artikelen vallende onder het OSCO-assortiment.

Allereerst viel mij de kameraadschap bij de eenheid op en de wijze waarop ik ben ontvangen bij de eenheid. De hechtheid van het team en het samen met en voor elkaar willen doen is mij altijd het meest bijgeble-

ven en is voor mij een belangrijk hoogtepunt geweest en is nog steeds een leidraad voor mij als Officier.

Wat mij verder nog goed is bijgebleven is een bezoek, samen met één van de koks aan Busovaca-II gedurende de zomertijd. In de zomerperiode hanteerde de NSE een tropenrooster waardoor je tussen 1300 en 1600 uur geen zaken kon doen, wel waren gelukkig de bar en het zwembad geopend. Destijds was de dreiging laag, waardoor er met 1 voertuig, dubbel bemand, 1 langwapen en zonder verbindingsmiddelen verplaatst mocht worden. Om gebruik te maken van de 'betere' faciliteiten op Busovaca-II gingen we deze dag lekker vroeg op pad. Echter halverwege de route brak

de gaskabel van de BDM af, waardoor we midden (soort van) op de kermis van Turbe tot stilstand kwamen. Naast het feit dat we ons prima vermaakt hebben in het zonnetje duurde het nog dik anderhalf uur alvorens een MB met verbindingsmiddelen langs reed. De personen in de MB waarschuwde de O (SMOD) die ongeveer vijftien minuten later de BDM gemaakt hadden en wij onze weg weer konden vervolgen. Helaas het zwemmen voor die dag ging niet meer door. Wel realiseerde ik deze dag dat het (veiligheid technisch) ongepast is om mensen zonder adequate verbindingsmiddelen op pad te sturen.

Andere hoogtepunten waren mijn allereerste vlucht met een CH-47 (Chinook), een dag op het tijdelijke pelotonshuis in de BILA-vallei, schieten in Glamoc, bevoorradings RØA, de 'BFT' te Sarajevo en in de avonden geoorloofd stoned zijn van de ingeademde dieseldampen. Een dieptepunt heb ik niet beleefd, wel vond ik het jammer en lastig in het begin dat er geen echte afsluiting (adaptatie programma zoals nu gebruikelijk is) van de uitzending was met de kameraden.

In 2000 heb ik de overstap gemaakt van Aftanker naar Anti-Tanker bij 42BLJ om tegenwoordig werkzaam te zijn bij de Sectie Integrale Jaarplanning, Directie Training & Operaties, Staf CLAS in de rang van Majoor.

BLIK OP BOSNIE

Tekst en foto's | Jan Bijl, maj der Limburgse Jagers

In 2000 mocht ik plaatsvervangend compagniescommandant worden van de nieuw opgerichte CCie van 42 BLJ in Seedorf. Op verzoek van de Majoor Eimers, vanaf 2002 de compagniescommandant van de CCie, ben ik een jaar langer op functie gebleven om mee op uitzending SFOR-15 te gaan. De C-Cie was aangewezen om SFOR-15 te draaien omdat de C-cie de meest ervaren compagnie was op dat moment.

In november 2003 begin ik bij SFOR-15 als plaatsvervangend Teamcommandant van het A-Team in Novi-Travnik. De Bataljonsleiding van 101 (NL) Mechbat onder leiding van de bataljonscommandant Luitenant-kolonel Van Keulen bevond zich in Bugonjo. Het A-Team bestond uit een Pantserinfanterie peloton, een Tank peloton en een Palua peloton en het stafpeloton.

geschikt is om de nieuwe taken uit te voeren. Het Palua peloton van het B-team wordt toegevoegd aan het A-team dat onder mijn leiding een aantal bases waaronder Novi-travnik gereed moet maken om weer over te dragen aan de rechtmatige eigenaar. Al het aanwezige materiaal op deze bases moet weer terug naar Nederland en deels is ook materiaal overgedragen aan de lokale

De uitzending loopt anders dan velen hebben verwacht. Al spoedig na aankomst blijkt dat tijdens SFOR-15 de aanwezige eenheden de organisatie en taken gaan aanpassen. Het Bataljon krijgt opdracht om met een deel van het bataljon de nieuwe taken uit te gaan voeren. Het andere deel moet met invulling gaan geven aan kader zware zogenaamde Liaison en Observatie Teams die hun opdrachten gaan uitvoeren vanaf huizen in diverse stadjes, zoals Travnik, Livno en nog een aantal andere plaatsen. Dichtbij en in contact met de lokale bevolking en de lokale overheden. De Teamcommandant Majoor Ronald Eimers stelt een team samen met de Pelotons commandanten en een aantal ander kaderleden om invulling te geven aan deze nieuwe Liaison en observatie taken. Van niets moet het team in korte tijd huizen vinden, inrichten en de taken gaan uitvoeren. Geen sinecure. De hele reorganisatie krijgt de naam JIGSAW oftewel puzzel. Een prestatie van formaat die nog lang na de SFOR-15 rotatie zijn vruchten heeft afgeworpen

bevolking. De toenmalige Luitenant-kolonel Ton Nijkamp moet hier leiding aan geven met heeft het A-team hiervoor tot zijn beschikking. Kort voordat de periode van SFOR-15 eindigt is de bases inbegrepen Novi-Travnik overgedragen aan de rechtmatige eigenaren.

Een mooie en interessante uitzending vanwege de alles is anders show. Vele uitdagingen, wijzigen van verbanden en terug kunnen kijken op een succesvolle uitzending met mooie en minder mooie momenten. Een van de dieptepunten tijdens de uitzending is een ongeval bij het treinstation van Zenica waar tijdens het uitvoeren van bewakingstaken een militair in contact komt met de bovenleiding van het spoor en van de treinwagon valt. De militair is afgevoerd naar Nederland vanwege zijn verwondingen. Het had erger kunnen zijn maar ik had dit graag willen missen.

Inmiddels ben ik werkzaam in mijn laatste functie bij het hoofdkwartier van het 1 (Duits/Nederlandse) Legerkorps in Muenster. Over een jaar ga ik met FLO en ben ik als Opa klaar om de verhalen te vertellen aan mijn kleinkinderen. >>

Het overgebleven deel van het A-Team raakt het Pantserinfanterie peloton kwijt aan het B-Team omdat dit peloton het meest

EEN TERUGBLIK OP TFU 8

Tekst en foto's | Sgt1 AMV b.d Karin Meijering

Krap een jaar terug van de vorige uitzending en ik mocht al weer! Na een intensief opwerkingstraject staan we met ons Hotel clubje bestaande uit: Erik > AMV, Stephan > PTLs/chauf en ik, Karin > VIG op Eindhoven voor vertrek naar Afghanistan, Tarin Kowt. We zijn zo een beetje de laatsten die gaan, het overgrote deel van de ACie is er al.

Na een tussenstop op Mirage landen we de volgende ochtend op Tarin Kowt. Daar opgevangen door de CSM die ons kon vertellen dat de heren nog even een paar dagen in de transitie tent mochten overnachten (succes...haha) maar gelukkig was de dames fab al wel in orde.

Enkele dagen later staat na de HOTO dan ons eerste ritje buiten de poort op het programma. En hoewel Stephan eigenlijk de chauffeur/PTLS is, ben ik de eerste keer toch zelf achter de sticks gekropen. Ik durfde het nog niet meteen uit handen te geven. (iets met vrouweigen/control freak?) Er is verder weinig veranderd, de geuren, het uitzicht, de dasht met haar stof (zeker wanneer je achter een buffel aanrijdt...) de bekende koppies bij Wanau-bridge (ze kennen me nog!!), tot we bij "afslag" Poentjak rechtdoor gaan.... Dat was toch wel een beetje apart.

Aangeklikt bij eenheid 3-4 zouden we Qudus als vaste uitvalsbasis krijgen. Al met al zijn we er geloof ik 2x geweest. Daarentegen wel de rest van het gebied gezien. White Compound, Mirwais, Khyber, TAA Dagger voor sommigen beter bekend

als TAA Bagger, Buman, Atiq etc etc. En zo loop je dan ineens in de green middenin de Baluchi vallei. Wie had dat gedacht.

Gelukkig als Hotel groep geen al te spannende dingen hoeven doen. Wel enkele spannende momenten gehad, maar als er al een IED lag plofte de hoofdlanding gelukkig niet mee. Iets met engeltjes... Verder vooral veel meegelopen met patrouilles en naast her en der een sneetje, dozen paracetamol en roze panters uitdelen ook nog enkele lokale kinderen kunnen verbinden. Wat een harde kids zijn dat zeg, geen kik!

Nog mee geweest voor "vrouwensearch". Vooral de heen en terugreis daarvan waren

erg gaaf. Het tactisch vliegen in een Cougar boven zo'n mooi land is zeker geen straf. Hoewel de terugreis wat minder geslaagd was. Dat hoog-laag tactisch vliegen met een voorhoofdsholteontsteking is dan weer geen aanrader. Al met al een mooie uitzending gehad waarin ik veel heb mogen zien van dit stukje Afghanistan. De ideeën om er een quad-route te maken lagen er op Qudus al, wie weet ooit, haha

Bijna 10 jaar later ben ik gelukkig getrouwd en de trotse mama van 2 jongens, de ene bijna 4 jaar en de ander 4 maand oud. Sinds september 2016 ook buiten dienst en als verpleegkundige werkzaam in het ziekenhuis te Hardenberg op de afdeling chirurgie/dagbehandeling. Het is nog altijd wennen dat burgerleven. En ja, ik mis defensie nog steeds. De mentaliteit, het buiten zijn... En nu nog krijg ik bij bepaalde geuren weer dat Afghanistan gevoel, gelukkig wel positief!

DE EERSTE EN LANGSTE MISSIE VAN 42 BLJ

Tekst | Nico Vroom

HET IS NU 55 JAAR GELEDEN DAT BLJ VERHUISDE VAN DE LEGERPLAATS ERMELO NAAR SEEDORF. EN BIJNA 30 JAAR DAT DE MUUR EN HET IJZEREN GORDIJN OPHIELDEN TE BESTAAN, DE HUIDIGE EN JONGERE LIMBURGSE JAGERS MOESTEN NOG WORDEN GEBOREN EN HEBBEN ER NAGENOEG GEEN WEEET VAN. ZIJ ZIJN OPGEGROEID MET DE MISSIES OP DE BALKAN, BOSNIË, KOSOVO, IRAK, URUZGAN EN ANDERE LOCATIES IN AFGHANISTAN, JORDANIË EN MALI. MISSIES MET RISICO'S, MET DIRECT GEVAAR VOOR JEZELF OF JE MAAT. MAAR WE VERGETEN GAUW DAT DE BLJERS VAN DE PERIODE 1963-1989 OOK EEN MISSIE VERVULDEN, WELISWAAR NIET ZO SPANNEND EN VOL GEVAAR ALS DIE VAN DE AFGELOPEN 23 JAAR.

PARAAT

Niet voor niets verhuisde BLJ en de andere eenheden van de brigade in 1963 naar het noorden van West-Duitsland. Ze gingen er heen met een missie. Met de opdracht om als eerste eenheid zich tegen een gewelddadige inval van troepen van de Sovjet-Unie (Rusland) en zijn vazalstaten te weer te stellen. Paraat te staan, dag in dag uit, week in week, uit jaar in jaar uit. Met een volledig op sterkte zijnde bataljon. Paraat niet alleen door de week ook in de weekenden, meldingsplicht op zondagmiddag 12.00 uur. En oefenen, oefenen nog eens oefenen, want dat was BLJ een hoog geofende eenheid. Ja we hadden korte en lange verloven. De eenheden in Seedorf en Hohne moesten altijd voor minimaal 50 procent aanwezig zijn. Ook met de Kerst en Oud en Nieuw periode. En de vakantieperiodes uiteraard ook.

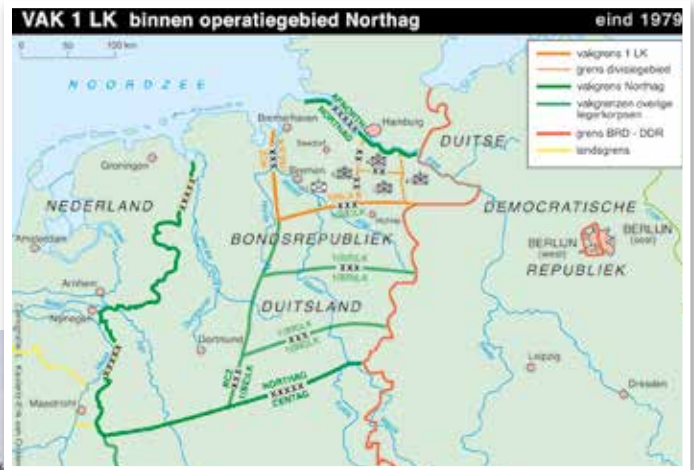
WAAROM IN SEEDORF

Maar even terug. Hoe kwam BLJ daar eigenlijk terecht, daar op de Noord-Duitse Laagvlakte. Het einde van de Tweede wereldoorlog in mei 1945 met het verslaan van de troepen van Nazi Duitsland resulteerde in niet alleen in een tweedeling van Duitsland, maar van heel Europa. De Russen, de USSR, hadden hun eigen land en de andere Oosteuropese landen bevrijd van het nazi-juk en ook het oostelijk deel van Duitsland. De Amerikanen met hun geallieerde bondgenoten, Britten, Canadezen Fransen en andere kleine contingenten, zoals onze "Prinses Irenebrigade", hadden de Duitsers in West-Europa kunnen verslaan. Nu stonden ze in midden Duitsland oog in oog met elkaar. De verdeling van Duitsland was een feit en zou dat blijven tot 1989. De beide grootmachten brachten de door hun bevrijde lande onder >>

hun invloedssfeer. De Russen door in die landen door haar goedgezinde regeringen aan te stellen. De Amerikanen door met het zgn Marshallplan, met veel geld de landen weer zo snel mogelijk de verwoestingen, die de oorlog met zich meegebracht had, te herstellen en verder op te bouwen. Dat gold ook voor West Duitsland, de latere Bondsrepubliek (BRD).

Omdat de Russen hun troepen niet terugtrokken uit Oost Duitsland bleven ook de Amerikanen en hun geallieerden in West Duitsland. Zij namen intrek in de vele oud Duitse kazernes en oefenden op de door Hitler gecreëerde grote oefenterreinen zoals Bergen Hohne, Sennelager, Munster, Vogelsang, Grafenwohr etc. Dat deze oefenterreinen gecreëerd waren was en is nog te zien aan de restanten van zgn Ehmelige Dörfen als Haustenbeck, Wohlseifen ed. Op de door Hitler aangelegde autobahnen en secundaire wegen verplaatsten zich colonne na colonne. En geoefend werd niet alleen op de oefenterreinen maar ook op het wijde platteland van het noorden en midden Duitsland. Vooral in de herfst denderden tanks en pantservoertuigen door de velden, die net waren ontdaan van hun oogst.

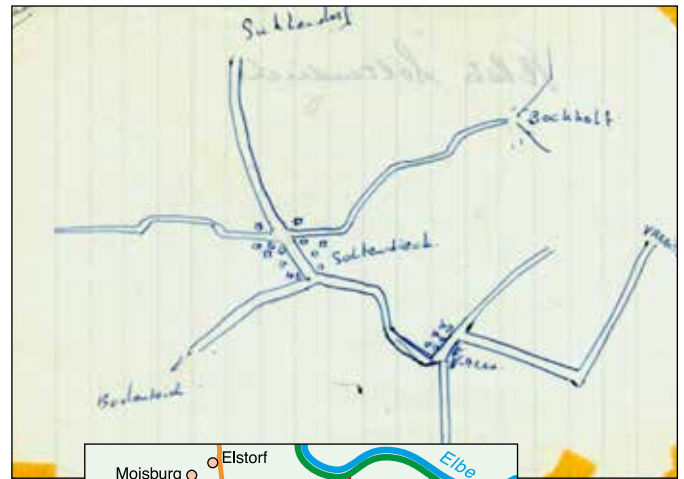

41STE BRIGADE NAAR BRD

De patstelling tussen de beide machtsblokken was een feit en het westen beducht voor machtsovername door communisten stichtte de NATO, het verdedigingsverbond van eerst 11 landen waaronder Nederland. De organisatie breidde zich in de loop van de tijd uit naar 16 landen en inmiddels zijn het er 27. De landen hadden in NATO verband een verdedigingsplan opgezet waar alle landen en sector voor hun rekening moesten nemen. Ook Nederland, dat door haar inzet direct na de oorlog in vm Nederlands Indië geen troepen gelegerd had in West- Duitsland. Wij gingen ervan uit snel naar de oostgrens te kunnen komen. Maar NATO drong er steeds op aan toch troepen in de nabijheid van het NL vak te legeren. Een divisie was boven budget en zo werd in 1962 besloten de versterkte 41e Pansterbrigade permanent naar Noord Duitsland te sturen. In 1963 resulteerde dat in de legering van oa BLJ in Seedorf.

INZET IN VAK

In de operatieplannen was de 41e Brigade voorbestemd om de eerste klappen op te vangen en tijd te winnen om de troepen die uit Nederland hun posities aan de grens in te nemen. Een riskante onderneming want aan de andere zijde stonden verschillende Russische, Oostduitse en Poolse Legerkorpsen klaar. Niet dat die hun tanks konden stapelen in ons toebedeelde vak, maar toch. Ook BLJ kreeg zijn opdracht in het vak in de zgn Salzwedel bogen, een ver in Oostduits grondgebied stekend terrein begrenst in het noorden door de rivier de Elbe. Geheime oorlogsplannen werden gemaakt, bijgesteld door nieuwe wapensystemen met grotere dracht AMX met de 50 mitrailleur naar de YPR met het 25 mm kanon. De invoering van de Anti tank raket de TOW etc. Maar ook door terrein wijzigingen, zoals het in 1976 gereed komen van het Elbe-Seiten kanaal, een pantser stoppende hindernis. En nieuwe tactieken, gebieds- en positieverdediging met gemengde tank/infanterie teams. Kortom we bleven ons voorbereiden voor het geval DAT. Ook qua oefeningen. Vanaf de oprichting deed BLJ mee met alle grote Internationale oefeningen, van Hermelin in 1967 tot Free Lion in 1988. Maar ook op de eerder genoemde oefenterreinen werden veelvuldig scenario's beoefend, zoals samenwerking met tank/infanterie teams. >>

50 JAAR GELEDEN, KOUDE OORLOG WORDT WARM?

In de lente van 1968, het zgn revolutionaire jaar met de studentenopstanden en stakingen in West-Europa, ontstond in Praag een zachte omwenteling. De nieuwe leider Dubček stond een socialisme voor met een menselijker gezicht. Hij wilde de Tsjecho-Slowaakse staat democratischer maken met een liberaler communisme dan in de andere satellietstaten van de USSR. Uiteraard bracht dat weerstand met zich mee. Het resulteerde in de inval van troepen van Warschaupact-landen, die op 20 augustus het land binnenvielen. De Tsjechen en Slowaken stelden zich te weer met hun "blote" handen. Tevergeefs ze zouden meer dan 20 jaar moeten wachten eer ze het communistisch regime van zich af konden schudden.

In die augustus dagen keken de westerse landen met argwaan wat komen zou. En met de inval stonden onze BLJers in Seedorf gelijk op spanning. De toenmalige 2e luitenant, de latere bataljonscommandant Wil Verschraegen (1987-1989), zegt hierover het navolgende:

's Morgens om ongeveer 04.00 uur werd ik in het officiershotel gewekt door mijn ordonnans die vertelde dat het alarm was met de toevoeging: "Geen oefenalarm". In de nacht van 20 op 21 augustus was het Warschaupact Tsjecho-Slowakije binnengevallen om aan de Praagse Lente een einde te maken. Onmiddellijk werd het gehele bataljon in opperste staat van alarm gebracht en zelfs de oorlogsmunitie werd uit het munitiecomplex gehaald. Deze oorlogsmunitie werd, geheel volgens de alarmorders, achter de voertuigen opgestapeld en als demonstratie en instructie werden per compagnie ook verschillende voertuigen daadwerkelijk beladen. Deze situatie bleef, voor zover ik mij dat nog herinner, ongeveer een week gehandhaafd. Alle verloven waren

ingetrokken en er werd geen vrijstelling van paraatheidsappels verleend. Zo begon ik langzamerhand te vrezen dat dit echt fout kon gaan: Verschraegen

net beëdigd als officier en binnen enkele weken breekt de Derde Wereldoorlog uit! Gelukkig liep het allemaal goed af. Dit voorval was voor mij toch wel een

geforceerde kennismaking met onze taak in Duitsland. Mijn directe probleem van dat moment was dat ik het oorlogsplan van het bataljon nog niet kende en nog nooit in mijn oorlogsofstelling was geweest. Daarom werd ik de middag van het alarm in een jeep neergezet en iemand van de bataljonsstaf, ik dacht de (toegevoegd) S2, reed met mij naar de oever van de Elbe, net ten noorden van Hitzacker waar ik met mijn peloton vanuit de uiterwaarden het Warschaupact moest beletten de Elbe over te steken. Het midden van de rivier was hier de Innerdeutsche Grenze en in het oostelijke deel voeren constant patrouilleboten van de DDR. Onmiddellijk besepte ik dat ik hier in werkelijkheid geen schijn van kans had om een oorlog te overleven. Ik heb daar later, en nu nog, vaak aan teruggedacht.

Dit laat zien hoe de missie in de jaren 1963-1989 is verlopen. Duizenden BLJers hebben hun inspanning geleverd om de "BOZE" burens te weerhouden op te rukken naar het westen. Dit was niet zichtbaar voor de Nederlandse samenleving. De BLJers uit die periode waren ver van hun familie en moesten het met elkaar roeien. Vriendschappen zijn ontstaan, die tot vandaag nog standhouden. BLJ heeft door haar saamhorigheid hoge prestaties geleverd als gevechtseenheid, vele schiet- en sportprijzen gewonnen en hiermee bijgedragen aan de geloofwaardigheid van onze krijgsmacht als afschrikking voor een eventuele tegenstander.

REUNIE 42 BLJ AMX PERIODE 1963-1978

De Stichting RLJ heeft gemeend nu het 55 jaar geleden is dat het bataljon in september 1963 naar Seedorf is verhuisd en zij de beschikking kreeg over het eerste pantservoertuig, de AMX, en 40 jaar geleden, dat we dat Franse voertuig mochten inruilen tegen de Amerikaanse YPR, allen uit die periode uit te nodigen voor een samenkomst.

Deze bijeenkomst, reünie zoals U wilt, zal plaatshebben op donderdag 20 september as in de Ruyter van Steveninck kazerne, of te wel de Legerplaats Oirschot (althans zo staat het op de ANWB borden), in Oirschot. Bekend terrein voor velen, die bij 42 Schoolcie zijn opgeleid alvorens in Seedorf te worden geplaatst.

Adres: Eindhovense dijk 42 5688 GN Oirschot, eenvoudig per auto via A58, afslag Best, volg direct borden Legerplaats Oirschot, per trein via station Best buslijn 20 rg High Tech Campus, (10 min)

Altijd legitimatie meebrengen voor toegang kazerne!!

Het programma is als volgt

- 10.30-11.30 Ontvangst in KEK gebouw (op de oude locatie van de vijver) met koffie/thee/vlaai
- 11.45-12.30 Bijeenkomst in bioscoop, welkom met filmbeelden en voordracht over Uw periode
- 12.45-13.45 Lunch broodjes buffet met koffie/thee/melk
- 13.45-14.00 Lopen naar appelplaats/ monument
- 14.00-14.20 Korte herdenking overledenen 42 BLJ
- 14.30 Onthulling AMX bij Historische Verzameling
- 14.40-16.00 Bezoek verzameling/museum/oude en nieuwe voertuigen/ materiaal en samenzijn in Heimbetrieb, drankje met de collega's van weleer

Einde

Wilt U deelnemen aan deze reünie/bijeenkomst meldt U voor 1 september aan:

Met Uw naam, voorletters, adres gegevens, lichtingsploeg, evt echtgenote/partner idem

- Ofwel digitaal: SecsRLJ@Limburgsejagers.nl ofwel per brief aan secretaris SRLJ, p/a 42 BLJ, Postbus 33,5688 ZG Oirschot
- Onder gelijktijdige overmaking van € 15,00 per persoon op reknr NL98 INGB 0000 072752 tnv Stichting RLJ Horst ad Maas, met vermelding van AMX, naam en adres.

Mocht U uit Uw periode Seedorf nog markante dingen hebben als oefenstukken/infoboekjes/ bijzondere foto's of emblemen (niet baret en schouder emblemen, maar van de compagnieën, maar ook toegangsbewijzen van uitgaansgelegenheden in Seedorf en omgeving, etc dan is de conservator van UW regimentsmuseum daar zeer blij mee.

Wij beschikken niet over alle adressen van uw collega's, heeft U nog contacten informeer hen dan hierover, het is ook te zien op www.limburgsejagers.nl. Het Stichtingsbestuur en de huidige Regiments- en Bataljonscommandant, Lkol R. Goossens, verwelkomen U graag op 20 september as.

JUBILEUMBOEK REÜNIE-ORKEST LIMBURGSE JAGERS

Het jubileumboek, van 428 pagina's, beschrijft de geschiedenis van het Reünie-Orkest Limburgse Jagers vanaf de oprichting in 1992 tot en met 2017. Het korps zou niet hebben bestaan zonder het Fanfarekorps Limburgse Jagers dat in 1951 is opgericht en in 1995 werd opgeheven. Daarom komen in de voorgeschiedenis ook alle lichten van het Fanfareorkest aan de orde.

Uit oud-leden van het Fanfareorkest Limburgse Jagers is het ROLJ voortgekomen en in dit boek herleeft de geschiedenis van beide korpsen aan de hand van meer dan duizend unieke foto's verslagen en verhalen. De nadruk ligt uiteraard wel op de activiteiten van het reünie-orkest, als onmisbaar onderdeel in de muzikale geschiedenis van de Provincie Limburg.

Martin Hanssen, samensteller

U KUNT HET JUBILEUMBOEK BESTELLEN VIA DE WEBSITE
www.rolj.nl of redactie.rolj@gmail.com

Het jubileumboek is ook te koop bij:

Boekhandel Koops, Klaasstraat 17, 5911 JN Venlo Tel: 077-3510900

The Read Shop, Kerkstraat 81-85 5931NM Tegelen Tel: 077 3260053

Muziekcentrale Adams, Aziëstraat 17-19, 6014 DA Ittervoort Tel.: 0475 560 700

PRIVACYVERKLARING

Geachte Limburgse jagers en belangstellenden voor ons Regiment en alle daarbij behorende of ooit behorende eenheden. Naar aanleiding van de wettelijke regelgeving mbt privacy hebben de Stichting RLJ en VVRLJ een gezamenlijke privacy statement opgesteld. Dit is nu zowel in dit magazine als ook op de nieuwe website te lezen. Mochten daarover nog vragen zijn verzoeken wij U via info@limburgsejagers.nl of via vsrlj@limburgsejagers.nl te reageren.

Privacyverklaring Stichting en Vereniging Veteranen Regiment Limburgse Jagers

Stichting Regiment Limburgse Jagers, ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Maastricht onder nummer 41078137 en de Vereniging Veteranen Regiment Limburgse Jagers ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Eindhoven onder nummer 54907837 gevestigd de op de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot, zijn verantwoordelijk voor de verwerking van persoonsgegevens zoals weergegeven in deze privacyverklaring. Deze privacyverklaring volgt de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) van 25 mei 2018 en geven hiermee invulling aan de verantwoordingsplicht.

Contactgegevens

www.limburgsejagers.nl, 42 Painfbat RLJ, Hoofd Sectie S1 Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot 040-2666170 Hoofd Sectie S1 42 Painfbat RLJ is de Functionaris Gegevensbescherming van Stichting Regiment Limburgse Jagers en Vereniging Veteranen Regiment Limburgse Jagers. Hij/zij is te bereiken of telefoon 040-2666170 of via 42PAINFBAT.DCIE.SIE.S1@mindef.nl

Deze privacyverklaring geldt voor de Stichting Regiment Limburgse Jagers en Vereniging Veteranen Regiment Limburgse Jagers en als zodanig benoemd worden op www.limburgsejagers.nl

Persoonsgegevens die wij verwerken

Stichting en Vereniging Regiment Limburgse Jagers verwerken uw persoonsgegevens doordat u gebruik maakt van onze diensten en/of omdat u deze zelf aan ons verstrekt. Hieronder vindt u een overzicht van de persoonsgegevens die wij in voorkomend geval kunnen verwerken: • Voornamen en achternaam; • Geslacht; • Geboortedatum; • Adresgegevens; • Telefoonnummer; • E-mailadres; • Overige persoonsgegevens die u actief verstrekt bijvoorbeeld door een profiel op deze website aan te

maken, in correspondentie en telefonisch; • Uitzendingen onder de vlag van RLJ • Gegevens over uw activiteiten op onze website; • Bankrekeningnummer.

Bijzondere en/of gevoelige persoonsgegevens die wij verwerken Onze website en/of dienst heeft niet de intentie gegevens te verzamelen over websitebezoekers die jonger zijn dan 16 jaar. Tenzij ze toestemming hebben van ouders of voogd. We kunnen echter niet controleren of een bezoeker ouder dan 16 is. Wij raden ouders dan ook aan betrokken te zijn bij de online activiteiten van hun kinderen, om zo te voorkomen dat er gegevens over kinderen verzameld worden zonder ouderlijke toestemming. Als u er van overtuigd bent dat wij zonder die toestemming persoonlijke gegevens hebben verzameld over een minderjarige, neem dan contact met ons op via info@limburgsejagers.nl, dan verwijderen wij deze informatie.

Met welk doel en op basis van welke grondslag wij persoonsgegevens verwerken

Stichting en Vereniging Veteranen Regiment Limburgse Jagers verwerken uw persoonsgegevens voor de volgende doelen: • Het afhandelen van uw aanmelding voor activiteiten en de betaling ervan. • Verzenden van onze nieuwsbrief en ons Regimentsmagazine "de Limburgse Jager". • U te kunnen bellen of e-mailen indien dit nodig is om onze dienstverlening uit te kunnen voeren. • U te informeren over wijzigingen van onze diensten en producten. • U de mogelijkheid te bieden een account aan te maken. • Om goederen en diensten bij u af te leveren.

Geautomatiseerde besluitvorming Stichting en Vereniging Veteranen Regiment

Limburgse Jager neemt op basis van geautomatiseerde verwerkingen geen

besluiten over zaken die (aanzienlijke) gevolgen kunnen hebben voor personen. Er worden dus geen besluiten genomen door computerprogramma's of -systemen, zonder dat daar een mens (bijvoorbeeld een medewerker van Stichting of de Veteranen Vereniging Regiment Limburgse Jagers) tussen zit.

Hoe lang we persoonsgegevens bewaren

Stichting en Vereniging Veteranen Regiment Limburgse Jagers bewaren uw persoonsgegevens niet langer dan strikt nodig is om de doelen te realiseren waarvoor uw gegevens worden verzameld. Wij hanteren voor de bovengenoemde persoonsgegevens, na afronding van onze activiteiten nog een bewaartermijn van vijf jaar.

Delen van persoonsgegevens met derden

Stichting en Vereniging Veteranen Regiment Limburgse Jagers verstrekken uitsluitend aan derden en alleen als dit nodig is voor de uitvoering van onze overeenkomst met u of om te voldoen aan een wettelijke verplichting. Met bedrijven die uw gegevens verwerken in onze opdracht, sluiten wij een verwerkersovereenkomst om te zorgen voor eenzelfde niveau van beveiliging en vertrouwelijkheid van uw gegevens. Stichting en Vereniging Veteranen Regiment Limburgse Jagers blijven verantwoordelijk voor deze verwerkingen.

Cookies, of vergelijkbare technieken die wij gebruiken

Stichting en Vereniging Veteranen Regiment Limburgse Jagers gebruiken alleen functionele cookies of vergelijkbare technieken die nodig zijn voor een juiste werking van de website www.limburgsejagers.nl

AFSCHEID VAN ONZE HISTORICUS TE VELDE

Dat was de titel die Aristides Witlox, Reserve Luitenant-kolonel bij zichzelf had gegeven bij een van zijn mobilisabele functies bij de 1e Divisie 7 december.

Een markante man, collega, die in begin 1992 leerde kennen voor mijn aanstelling tot Regimentscommandant en PMC Limburg. Hij was opgeleid geograaf, nadat hij op zeer jonge leeftijd in 1948 was uitgezonden naar Sumatra met 4-2 RI. Een periode, die zoals bij veel oud-Indiëgangers zijn leven zal blijven beheersen en beïnvloeden. Hij was al eerder met het oorlogsgeweld in aanraking geweest. Toen de Amerikanen Maastricht bevrijdden bood de jonge Aristides, Stied, zijn diensten aan om als tolk op te treden. Mogelijk dat daar al zijn belangstelling voor het militaire bedrijf startte. Maar terug opgeleid begon zijn civiele loopbaan als leraar in Maastricht op het Stedelijk Lyceum En bleef het Regiment waar hij na Indië was ingepast, De Limburgse Jagers trouw. Hij schoot mee met de jaarlijkse schietwedstrijden, oefeningen etc. En doorliep de rangen tot die van Luitenant Kolonel.

Maar niet alleen in ons regiment was hij actief ook vele Maastrichtse organisaties mochten zijn steun en inzet krijgen, politiek, historie, hij richtte een eigen schietvereniging op voor reserve officieren. Stied was ook "ondeugend" hij tartte de Maastrichtenaren door zijn geveinsde bewondering voor Generaal Dibbets, die de stad had behouden voor Nederland, iets wat altijd beroering gaf. En zocht ook te confrontatie met criticasters over de politionele acties in Nederlands-Indië en schroomde niet zijn voormalige tegenstanders op Sumatra in de ogen te kijken. Ik heb hem 25 jaar mogen meemaken en samen veel plezier gehad. Stied het was een groot goed je te hebben leren kennen en je inzet voor ons Regiment zeer heb gewaardeerd. Onze Regimentshistoricus overleed op 19 november 2017 te Maastricht.

Maar niet alleen in ons regiment was hij actief ook vele Maastrichtse organisaties mochten zijn steun en inzet krijgen, politiek, historie, hij richtte een eigen schietvereniging op voor reserve officieren. Stied was ook "ondeugend" hij tartte de Maastrichtenaren door zijn geveinsde bewondering voor Generaal Dibbets, die de stad had behouden voor Nederland, iets wat altijd beroering gaf. En zocht ook te confrontatie met criticasters over de politionele acties in Nederlands-Indië en schroomde niet zijn voormalige tegenstanders op Sumatra in de ogen te kijken. Ik heb hem 25 jaar mogen meemaken en samen veel plezier gehad. Stied het was een groot goed je te hebben leren kennen en je inzet voor ons Regiment zeer heb gewaardeerd. Onze Regimentshistoricus overleed op 19 november 2017 te Maastricht.

Nico Vroom oud Reg C, Vz Stichting RLJ

OVERLIJDEN PIERRE FRANSSSEN

Wederom is een waardevolle kracht van en voor ons Regiment ons ontvallen. de oud soldaat van 433 Bataljon Infanterie, Pierre Franssen.

Pierre vertrok in 1949 naar Indië zag de haven van Tjanjung Priok en keerde bijna gelijk weer terug. De wapenstilstand was gesloten. Terug

om zijn vak van machine bankwerker te gaan uitvoeren in Blerick. Hij was actief in de organisatie van reünies van zijn bataljon. Maar die paar maanden onder de wapenen dreef hem in 1994 ook naar de Frederik Hendrik kazerne om vrijwilliger te worden bij de museumgroep. Daarin heeft hij met zijn technisch inzicht veel tot stand gebracht, reparatie onderhoud van wapens etc. En na de verhuizing van ons museum kwam Pierre elke dinsdag mee met de "Velo/Blerick Expres" naar Weert om ook daar zijn kunde in dienst van ons Regiment te stellen. Hij heeft hij tot de verhuizing in 2016 deel uit gemaakt van onze museumgroep. Pierre overleed op 4 maart jl in Emmen. Wij gedenken hem met ere en danken hem voor zijn inzet en vriendschap.

Nico Vroom voorzitter Stichting RLJ

LIMBURGSE JAGER VAN VERDIENSTE

OP 23 mei jl is in Valkenburg ad Geul voor het front van het Bataljon Chris van Straten uitgeroepen tot Limburgse Jager van Verdienste. In het jaar 2000 begon oud EWS monteur Albert Jan Bosch met een website over het Regiment met de bedoeling oud kameraden weer terug te vinden. Hij had hen gemist bij de grote reünie 50 jaar Regiment.

Een jaar later loot de oud Korporaal Technisch Specialist Chauffeur YPR van de CCie Chris van Straten uit eind jaren tachtig van de vorige eeuw, zich aan bij het initiatief. Hij werd de webmaster die in de afgelopen 17 jaar zich schuil hield achter info@limburgsejagers.nl. Daar kwamen en komen alle berichten binnen die hun weg vinden naar de website maar ook naar mij en mijn voorgangers of leden van de Stichting RLJ. Een breed scala aan berichten vragen, verzoeken naar oud collega's kamergenoten. Maar ook in de perioden van de missies vragen over mogelijke slachtoffers als er weer een aanslag in Uruzgan was geweest. En het was Chris die als goede master in het Regimentsweb die vragen kon of liet beantwoorden, die verzoeken doorspeelde. Hij heeft na zijn 4 jaar in Seedorf het regiment, dwz ook U allen gedurende 17 jaar gediend. Voor elkaar altijd, maar ook niet beter wel anders. Want hij deed dit in bescheidenheid, op de achtergrond als onbezoldigde vrijwilliger.

Maar niet alleen bemoeide hij zich met de website. Hij zag ook mogelijkheden voor gadgets die het regiment bataljon of de compagnie uitdragen. Het succesvolste was de groene baseball cap met prominent ons mooie embleem. Honderden zo niet duizend zijn inmiddels op evenzovele hoofden beland. Zichtbaar bij reünies, activiteiten als veteranendag enz. Maar ook de emblemen van het bataljon en de compagnieën heeft hij laten maken. Niet om er aan te verdienen maar ook hier om het Regiment te dienen. Hij is gestopt met de Ritselkist maar zijn artikelen zijn nu verkrijgbaar bij de Historische Verzameling.

Chris dank voor hetgeen je voor ons Limburgse Jagers hebt gedaan

Zoals U in dit magazine kunt lezen en zien zijn actieve dienenden Limburgse Jagers te vinden in sneeuw van Zweden en het zand van Mali. Maar ook in onze buurlanden, in Hammelburg in zuid Duitsland en recentelijk dichtbij in de Ardennen. In die laatste streek werd geoefend met ons zuster regiment de Chasseur Ardennais. Het eerste verslag van onze nieuwe stagiaire Amber Benig. Zij heeft inmiddels Amarens de Vries afgelost, die in Havelte bij 45 Painbat is gaan werken. Amarens dank voor je enthousiasme en de vele foto's. In dit magazine aandacht voor de sterke band met de provincie Limburg, die afgelopen december het Regiment een kunstwerk aanbood, dat ons monument heeft verrijkt met een mooi ornament. Maar ook de invulling van de landmacht dagen in het pittoreske Valkenburg. Daar is in de lokale pers aandacht voor geweest als ook voor de oefening Basic Hunter, die de jagers van het Fort Eben Emael, net over de grens in België, via de Maas met bootjes stroomafwaarts bracht en met enige dagen exfiltratie Oirschot bereikten. Een nieuwe invulling van de aloude oefening Limburg.

SEEDORF

De laatste twee decennia zijn die van de missies geweest, Joegoslavië, Irak, Uruzgan, Afrika, enkele (oud)collega's geven hun retrospectief over hun periode daarin. Maar we vergeten dat feitelijk te langste missie ooit was de plaatsing van BLJ in Seedorf, weliswaar niet direct bedreigd door gevechtshandelingen, maar niet dienen in Nederland, wat zeer ongebruikelijk was tot dan toe. In september 1963, nu bijna 55 jaar geleden, kwamen ze met hun nieuwe AMX "rupsen" de kazernepoort binnenrijden, danwel ontladen op het kleine station van Godenstedt achterin de kazerne. De mannen uit die begin periode kennen dat nog wel. Daar vertrok

ook de verlofgangerstrein. Aandacht voor die periode die in 1968 toch spannend werd met de grote spanning in Europa als de Tsjechen en Slowaken door de Russen tot de orde werden

geroepen. De Praagse Lente was voorbij en Seedorf stond meteen in alarmstand, vernam ik van mijn oud BC, Ikol Verschraegen, die toen net van de KMA zijn eerste peloton had overgenomen. Juist voor de AMX periode houden we op donderdag 20 september een reünie in de Ruyter van Steveninck kazerne in Oirschot. Ook dat kunt U lezen in het magazine.

WEBSITE

U heeft mogelijk ervaren dat onze website op "still" staat, of te wel er geen nieuwe info opstaat. Dit heeft deels te maken met het afscheid van Chris van Straaten als de webmaster, maar ook de ontwikkeling van een nieuwe op de tijd qua vormgeving en techniek aangepaste site. Deze is de afgelopen maanden ontwikkeld door de Kpl Ronald Kootstra en Amarens de Vries. Wij hopen deze uiterlijk voor eind juli te "lanceren". (Zie beta@Limburgsejagers.nl) De informatie van de oude site blijft beschikbaar. In de tussentijd delen we veel informatie via de facebook's van Regiment en 42 BLJ. Uiteraard kunnen we altijd medewerkers voor de website en FB gebruiken. Heeft U daar belangstelling voor meldt U via vsrlj@limburgsejagers.nl.

SRLJ EN VVRLJ

De beide besturen hebben gemeend en formele relatie te creëren om beide ondersteunende organisaties te koppelen door de voorzitters, vice voorzitter te maken bij de andere organisatie. Immers er is en moet worden samengewerkt om U allen, actief dienend en "afgezwaaid" om weer eens die oude tem te gebruiken adequaat te kunnen informeren en ondersteunen waar nodig

DIT MAGAZINE

Reeds vele kranten en tijdschriften als ook alle defensiebladen zijn alleen online te lezen en bekijken. Ik weet niet wat Uw ervaring is, maar je leest dan alleen als er een pakkende tekst of foto staat of dat het echt is wat je interesseert. Maar heb je fysiek een tijdschrift lees je misschien niet alles maar sommige zaken neem je in je op, die je digitaal niet zou hebben "geconsumeerd". Wat ook het belang is van een fysiek papieren blad is dat het vast ligt en jaren later is terug te lezen of een artikel voor een boek etc te kunnen gebruiken. Wij hopen dat U ons daarin wilt ondersteunen en met een Donatie zowel de uitgave van het magazine, de website, de historische verzameling als ook de organisatie van reünies en bijeenkomsten.

**Graag Uw donatie (richtbedrag €12,50) op
NL53 RABO 01423.59.696 tnv Stichting RLJ donatie 2018**

Nico Vroom Voorzitter SRLJ

Begiftigd met de Ere-penning van de Provincie Limburg, 11 juli 2017

WAPENFEITEN

Breda 1813, **Naarden** 1814, **Quatre-Bras** 1815, **Waterloo** 1815, **Tiendaanse Veldtocht** 1831, **Citadel van Antwerpen** 1832, **Venlo** 1940, **Roermond** 1940, **Zutphen** 1940, **West- en Midden-Java** 1946-1949, **Noord-Sumatra** 1947-1949.

INZET

Koude oorlog 1950-1989, **vm Joegoslavië** 1995-2003, **Irak** 2004, **Afghanistan** 2007-2010. **UNPROFOR-4** (A-Cie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ B-Cie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003, **SFIR-3** 2004, **Fahnenband Bundesrepublik Deutschland** (Seedorf 1963- 2006), **ISAF TFU III** 2007, **TFU VIII** (A-Cie) 2008, **TFU IX** (B-Cie) 2009, **TFU XII** 2010, **Curaçao CidW 6** (A-Cie) 2011, **CidW 7** (B-Cie) 2011, **CidW 16** (C-Cie) 2014, **Mali MINUSMA** (A, B, C, D Cie) 2015, **eEF Litouwen** (B-en ACie) 2017

ZUSTER REGIMENTEN

Regiment Chasseurs Ardennais te Marche-en Famenne, België, Lkol BEM E. Gaudemant, Patenschaftbataljon **92 Panzer Grenadier Lehr Battalion**, Munster, Duitsland

REGIMENTSOUDSTE

Brigade-generaal R.J. Querido

REGIMENTSRaad

Lkol R.A. Goossens, Adj P.L.C. Paijens, Lkol bd N.C.S. Vroom, Lkol J. van Ommen, Lkol H. Klein Schaarsberg, Lkol bd (R) C. van der Ploeg, secr Kap D. Starmans

STICHTING REGIMENT LIMBURGSE JAGERS | SRLJ

Ere-Voorzitter: Kolonel bd J.W. de Leeuw • **Ereleden:** Mevrouw M. van der Hoeven, Lkol (R) bd Drs. A.P. Witlox, Kapitein bd K.G.M. van Dreumel • **Voorzitter:** Lkol bd N.C.S.Vroom (VSRLJ@limburgsejagers.nl) • **Vice-voorzitter tvs Secretaris ai:** Lkol bd J.M.H. van Ommen • **Veteranen tvz penningmeester ai:** Lkol (R) bd C.J.M. van der Ploeg • **Regimentsverzameling:** Lkol bd J. van Ommen • **Muziek:** LJer muzikant bd R. Jennen • **Regimentshistorie:** Lkol (R) Dr. J. Komen • **Monumentengroep:** vacant • **Website:** Kpl bd A. van Dijke (Info@limburgsejagers.nl) • **Secretariaat:** p/a 42 BLJ, Postbus 33, 5688 ZG Oirschot (tel 0475-440994) • **Penningmeester:** p/a Wervelstraat 32, 5901 VC Horst (tel 077-3981854) • **Reknr IBAN NL53 RABO 01423.59.696 tnv Stichting RLJ • E-mail:** SecSRLJ@limburgsejagers.nl

VER. VETERANEN REG. LIMBURGSE JAGERS | VVRLJ

Voorzitter: Lkol H. Klein Schaarsberg • **Secretaris:** vacant • **2e secretaris:** Adj F. van Hoof • **Penningmeester:** Lkol P. Wijn • **Communicatie:** Adj M. Verbaant • **Lid Nuldelijnscoördinator:** Kap bd D. Villanueva • **Lid:** Lkol M. Jongejan • **Algemeen contact:** VVRLJ@mindef.nl

CONTACTPERSONEN MISSIES

UNPROFOR: T. Jansen, B. Habets • **IFOR-1:** P. Wijn, Hermsen, Hazenberg • **SFOR-3:** M. Van Boven • **SFOR-4:** D. Hoff • **SFOR- 8:** Steenhuizen, Topelen • **KFOR- 2:** T. Tummers • **SFOR- 11:** J. Bergsma • **SFOR- 15:** J. Bijl, • **SFIR-3:** M. Jongejan • **ISAF-TFE-3:** R. Querido, F. van Hoof • **TFE-8:** G. Geven • **TFE-9:** R. Verhagen • **TFE-12:** R. Erby, H. Klein Schaarsberg, M. Verbaant • **Individuele:** F. Tummers, J. Gelissen (Zie voor e-mail de website onder VVRLJ - Missieverbanden)

REGIMENTSVERZAMELING

Bezoek elke dinsdag en donderdag van 10.00 - 15.00 via wachtgebouw. Stevenick kazerne te Oirschot, contact per e-mail: jmhvanommen@gmail.com

CONSERVATORGROEP

Maj bd G.P.A. Hermans, Limburgse Jager H. Pook, Lkol bd J.M.H. van Ommen, Wmr R.H.N. Daemen, Eerste-Luitenant bd E. Brakel

VERENIGING REÛNIEORKEST LIMBURGSE JAGERS

Website: www.limburgsejagers.nl/ROLJ

Repetitielokaal: Harmoniezaal Linne

Voorzitter: Limburgse Jager muzikant b.d. E. Kuypers

Dirigent: Dhr Stoffels

Website: www.limburgsejagers.nl/ROLJ

Contact: rolj@home.nll

TAMBOER- & FANFARE KORPS

LJer bd R. Jennen (MuzSRLJ@limburgsejagers.nl)

DEMONSTRATIE-COMPAGNIE

LJer W.J. Hoekzema (wimtrudihhoekzema@hetnet.nl), J.C.S. van der Wolf (jcs.vanderwolf@upcmail.nl) en H.Siddre (hanssiddre1@gmail.com)

432/16 BATALJON

Limburgse Jager bd F. Poeth (frankpoeth@home.nl)

17 BATALJON

Lkol bd A. van de Loo (a.vandertoo@ziggo.nl)

WEBMASTERGROEP EN FACEBOOK RLJ

Korporaal bd A. van Dijke, LJ R. Kootstra, mej A. de Vries

E-mail: info@limburgsejagers.nl

UITGEVER | TEKST & BEELDREDACTIE

Stichting Regiment Limburgse Jagers

E-mail: VSRLJ@limburgsejagers.nl

Tel: 043 364 9639

P. Volderstraat 103 - 6231 LB Meerssen

Niets in deze uitgave mag worden overgenomen, vermenigvuldigd of gereproduceerd worden zonder schriftelijke toestemming van de redactie of andere auteursrechthebbenden. De Limburgse Jager kan geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de juistheid en volledigheid van alle in deze uitgave opgenomen teksten en beelden. Profileren in de vorm van publiceren en participeren kan niet automatisch de voorkeur bij vererving inhouden.

